



**SLOVENSKI
KATEHETSKI
NAČRT**



SŠK-SKU



CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA
— Prva slovenska založba —

SLOVENSKI KATEHETSKE NAČRT

Pripravili: Slovenski katehetski urad (s. mag. Magda Burger, msgr. Slavko Rebec, s. mag. Brigita Zelič, dr. Franc Zorec), Medškofijski odbor za mladino (mag. Anton Česen) in Teološka fakulteta (dr. Stanko Gerjolj, dr. Tadej Stegu, dr. Andrej Šegula)

Jezikovni pregled: Simona Jeretina

Oprema in prelom: Rok Ločniškar

Škofje so *Slovenski katehetski načrt* potrdili na 102. redni seji Slovenske škofovske konference, ki je bila 2. oktobra 2017 v Tinjah.

Izdala Slovenska škofovska konferenca (SŠK), zanjo dr. Marjan Turnšek, in Slovenski katehetski urad (SKU), zanj dr. Franc Zorec

Založila Društvo Mohorjeva družba in Celjska Mohorjeva družba d. o. o., za založbo: predsednik Jože Planinšek CM in ravnateljica dr. Tanja Ozvatič

Natisnila tiskarna Dravski tisk d. o. o.

v 2.000 izvodih

Celjska Mohorjeva družba, Prešernova ulica 23, SI-3000 Celje

www.mohorjeva.org

© Celjska Mohorjeva družba, 2018

Vse pravice pridržane.

Cena: 10 EUR

Celje – Ljubljana 2018



Slovenski katehetski načrt
je slovenskemu katehetskemu prostoru
dan z željo, da bi v vseh nas
»prebivala potrpežljivost in zaupanje,
da je Bog tisti, ki daje življenje,
rast in rodovitnost semenu Božje besede«
(SPK 289).

Seznam kratic

- CD – Cerkevni dokumenti
KKC – *Katekizem Katoliške cerkve*
MOM – Medškofijski odbor za mladino
PIP – *Pridite in poglejte*
SKN – *Slovenski katehetski načrt*
SKU – Slovenski katehetski urad
SPK – *Splošni pravilnik za katehezo*
SŠK – Slovenska škofovska konferenca
TEOF – Teološka fakulteta

Vsebina

Slovenskemu katehetskemu načrtu na pot	6
Predstavitev Slovenskega katehetskega načrta	8
Nastanek Slovenskega katehetskega načrta	9
Temeljna izhodišča	10
Predpostavke	11
OPREDELITEV OSNOVNIH POJMOV	12
Kateheza	13
Katehumenatski model	14
Katehetska dejavnost	14
Kerigma	15
Kompetence	15
Katehetski itinerarij	16
Načrtovanje	16
Poklicanost	16
Nova evangelizacija	16
ANALIZA STANJA IN KATEHETSKE SMERNICE	18
I. Analiza stanja kateheze v Cerkvi na Slovenskem	18
II Katehetske smernice – namen in cilj kateheze v Cerkvi na Slovenskem glede na posamezne ciljne skupine	21
KONKRETIZACIJA CILJEV GLEDE NA NAMEN KATEHETSKEGA NAČRTA	31
Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – DRUŽINA	32
Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – OTROCI	37
Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – MLADI	46
Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – ODRASLI	54

Slovenskemu katehetskemu načrtu na pot Msgr. Marjan Turnšek, predsednik SKU

Trenutek, ko je Slovenska škofovska konferenca (SŠK) potrdila *Slovenski katehetski načrt* (SKN), je primeren za ponovno ozaveščanje o pomenu pastoralnega načrtovanja nasploh. S SKN je na področju kateheze po petnajstih letih uresničena naloga (2017), ki jo je postavil že Plenarni zbor Cerkve na Slovenskem (sinoda) in jo je potrdil Sveti sedež (2002); operativno pa jo je zakoličil slovenski pastoralni načrt v svojem krovnem dokumentu *Pridite in pogledajte* (PIP 2012). V slednjem je Cerkve na Slovenskem prepoznala svojo prednostno nalogo v pastoralnem prizadevanju prihodnjih let, kar je zapisala v obliki petih pastoralnih izzivov, ki jim sledi tudi SKN.

Pastoralno prizadevanje in načrtovanje nista najprej izvajanje takšnih ali drugačnih pastoralnih projektov v istem pomenu, kot se to dogaja na drugih področjih življenja sveta. Pastoralna in v njej tudi kateheza morata ostati Kristusov »projekt« in zato preprosto življenje cerkvenega občestva. To pa nas ne odvezuje, da ne bi iskali celovitih in izmoljenih ter preiščenih korakov v delovanju po predhodno dobro pripravljenem načrtu. Podobno »taktiko« zasledimo že pri Jezusu samem (pošiljanje po dva in dva) in nato v življenju prve Cerkve, še posebej v Pavlovih zapisih. Seveda je v posameznih korakih vse odvisno od živosti župnijskega organizma na določenem pastoralnem področju. Pastoralno načrtovanje je vedno in samo izraz pastoralne ljubezni, ki nas »razjeda«, in ne zgolj kakšne disciplinske obveznosti. V zavesti, da smo pastoralni delavci sodelavci v »vinogradu«, ki nam ga je zaupal Gospod, se veselimo, da se znamo in želimo pogovarjati ter skupaj odkrivati stare in nove pastoralne poti ter razločevati njihovo uporabnost. Pomembno je poudariti, da pri pastoralnem načrtu (tudi katehetskem) ni najbolj pomemben »papir«, ki nastane – čeprav tudi

mora biti, ampak čim širši krog ljudi v župniji, ki je pritegnjen in vstopi v proces načrtovanja: torej v skupno molitev, iskanje, razmišljanje, razločevanje, odločanje in zato tudi v skupno pastoralno odgovornost pod vodstvom zakonitega župnika za uresničevanje načrtovanega. Ta odgovornost je skrita že v velikem misijonskem naročilu, ki nam ga je Gospod zapustil pred vnebohodom, a se je v preteklosti v zavesti mnogih vernikov preveč izgubila. Tudi laikom jo po svetem krstu in sveti birmi nalaga Kristus, ne župnik ali škof. Zato je tudi katehetski načrt pripravljen tako, da nudi primeren okvir za doseganje skupnih ciljev na področju kateheze vseh starostnih obdobj (ne le otrok) ali vsaj gledanje proti skupnim ciljem, hkrati pa konkretnim katehetskim skupinam omogoča izbrati njim primeren pristop in možnost uvajanja lastnih novosti. Pri tem nudi odprtost pluralnim pristopom z iskanjem alternativnih možnih poti do istega cilja; daje pa tudi osnovne kriterije, po katerih je mogoče vsaj približno oceniti, ali smo z delom dosegli ne le »zunanje« uspehe (npr. preverljivo znanje), ampak tudi notranjo rast verskega življenja v katehizirancih in njihovih družinah. Vsi se zavedamo, da so to področja, ki so najbolj kočljiva, zato smo se jim v preteklosti morda kar malo izognili in se raje podvrgli zunanjim kriterijem. A v zadnjem obdobju nas tudi papež Frančišek jasno usmerja in naravnost kliče v umetnost duhovnega razločevanja, ki mora biti ena izmed temeljnih lastnosti Cerkve, ki jo oživlja Sveti Duh.

Za pastoralno, tudi katehetsko načrtovanje je treba imeti pogum. Velika nevarnost pastore pred težkimi pastoralnimi izzivi je, da postane »pastoralna konzerviranja« že videnega, ki lahko zapade v resignacijo (umik od sodobne kulture) ali v agresijo (neke vrste »križarsko vojno« proti

zunanjim nasprotnikom) ali v pragmatično organizatorstvo (beg v mnoge iniciative in aktivnosti). Z načrtovanjem želimo zapreti dve knjigi: »knjigo pritoževanja« (tarnanja) in »knjigo dobrih sklepov«, z obojima je po stari modrosti tlakovana »pot v pekel«. Takšno načrtno delovanje je izvedljivo le v sodelovanju na slovenski ravni in v posameznih manjših skupinah ter skupnostih, ki so vključene v krogotok življenja župnij ter bodo sledile znanim korakom načrtnega delovanja. Sprotno preverjanje pa omogoča tudi sprotne prilagajanje korakov, saj predvideni koraki v načrtu niso cilj, marveč le pot do njega; in če odkrijemo »boljšo« smer te poti do istega cilja pri konkretnih »pohodnikih«, jo bomo z veseljem uporabili.

Načrtovanje katehetskega delovanja je in želi biti predvsem proces v ljudeh, vernikih, živih članih župnijskih občestev in ne seznam nalog, ki jih moramo uresničiti in jih je nekdo zapisal »za mizo«. To zahteva smelost in drznost v novem razmišljanju o pastoralnem načrtovanju in pripravljenost »spreobrniti« pastoralo v smislu misijonskega delovanja evangelizacije. Novi *Slovenski katehetski načrt* želi biti v pomoč vsem, ki na področju kateheze vlagate izreden napor in veliko svojih življenjskih moči za pomoč družinam pri prenosu vere novim generacijam. Naj ga spremlja Božji blagoslov!

Predstavitev *Slovenskega katehetskega načrta*

¹ »[K]ateheza je nepogrešljivo v službi Cerkve. To ni nekaj zasebnega, niti ni stvar osebne pobude. Katehet deluje v imenu Cerkve, v moči poslanstva, ki mu je zaupano. V celoti cerkvenih služb in uslug ima katehetska služba lasten značaj, ki izhaja iz posebnosti katehetskega delovanja znotraj evangelizacije. Naloga kateheta, vzgojitelja vere, je drugačna od nalog drugih pastoralnih delavcev (liturgične, karitativne, socialne ...), čeprav seveda mora delati v soglasju z njimi,« pravi *Splošni pravilnik za katehezo* (SPK 219).

Slovenski katehetski načrt (SKN) je dokument, ki katehetu želi pokazati smer katehetskega dela. V ospredju je celoten proces kateheze v vseh življenjskih obdobjih. Načrt po svoji definiciji »določa: način, kraj, čas, da bi se neko dejanje uspešno izvedlo« (SSKJ), ne prinaša pa hitrih rešitev in receptov za premagovanje vzgojnih in metodoloških zagat.

² SKN želi predvsem:

- ◆ opredeliti osnovne pojme, s katerimi se srečujemo v katehetski dejavnosti v Cerkvi na Slovenskem. Pojem »kateheza« se tako ne nanaša zgolj na verouk kot poučevanje v veri, temveč zajema dejavnost vzgoje v veri od posameznikovega rojstva do smrti, ki je zadnji pritrtilni človekov odgovor Bogu;
- ◆ opredeliti katehizirance v Cerkvi na Slovenskem ter občestvo spomniti, da je »kateheza odgovornost vse krščanske skupnosti. Za uvajanje v krščanstvo naj skrbe ne samo kateheti ali duhovniki, marveč vse občestvo vernikov. Trajna vzgoja v veri zadeva vso skupnost. Zato je kateheza vzgojna dejavnost, ki jo opravlja vsak član skupnosti iz naslova odgovornosti posameznega člana in v zvezi ali v okolju skupnosti, bogate v odnosih, da bi se katehumeni in katehiziranci dejavno vključili v življenje skupnosti« (SPK 220);
- ◆ poudariti procesni pogled na katehezo, ki se ne ustavi ali začne pri vstopu posameznika v formalno versko izobraževanje, temveč gre za njegovo temeljno osebnostno in duhovno rast. V proces se lahko vključi na kateri koli stopnji, nato pa vsebinsko sledi ciljem svojega starostnega obdobja;
- ◆ opredeliti vsebinske cilje glede na starostno stopnjo in osebnostni razvoj katehiziranca, kar pomeni, da se zakramenti (zlasti zakramenti uvajanja) ne podeljujejo zgolj po kriteriju starosti, temveč tudi po kriteriju osebnega pristopa in izraženi osebni prošnji v smislu katehumenatskega značaja uvajanja v krščanstvo;
- ◆ prikazati »spiralni razvoj« splošnih ciljev, ki so dovolj odprti, da jih kateheti lahko podrobneje razčlenijo in prilagodijo glede na potrebe konkretne skupine oziroma posameznika;
- ◆ dati smernice za pripravo katehetskih gradiv, ki morajo upoštevati izhodišča, predpostavke in cilje katehetskega načrta glede na naslovljence;
- ◆ umestiti dobre in učinkovite prakse, ki se na katehetskem področju v Cerkvi na Slovenskem že izvajajo, niso pa še usklajene s strukturo kateheze naše delne Cerkve. Zavedamo se namreč, da je treba »med različnimi oblikami kateheze podpirati njihovo popolno dopolnilnost« (SPK 274).

Nastanek *Slovenskega katehetskega načrta*

Naročilo SŠK (dec. 2012):
»SKU naj se poveže z drugimi organizmi in pripravi katehetski načrt za katehezo otrok in staršev ter katehezo odraslih.«

Delovni sestanki (2013–14):
analiza stanja, uskladitev temeljnih pojmov, pisanje osnutka v sodelovanju SKU, MOM in TEOF.

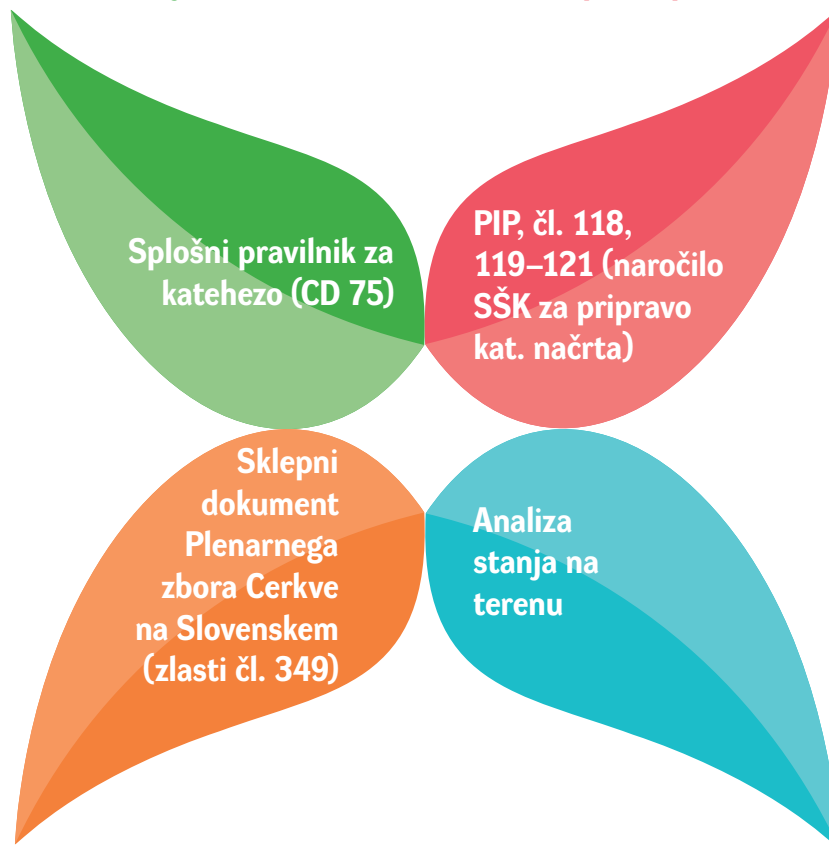
Katehetski načrt (2014–2018):

- izdelan osnutek,
- izpostavljena odprta vprašanja,
- dopolnila s strani predstavnikov posameznih škofij,
- potrditev SŠK.

Temeljna izhodišča

- posebna pozornost do različnih razmer, v katerih živijo ljudje
- katehetska dejavnost »je dolgotrajen proces, znotraj katerega obstajajo različne katehetske poti«
- kateheza za vse starostne dobe, osebne položaje in posebna okolja

- uvajanje v zakramente po katehumenatskem modelu/mistagoških načelih
- razdelitev osnovnošolske kateheze v dva duhovno-pastoralna stebra (upoštevati obstoječe in odgovarjati na znamenja časa, iskati alternativne poti)
- prestop na katehezo odraslih



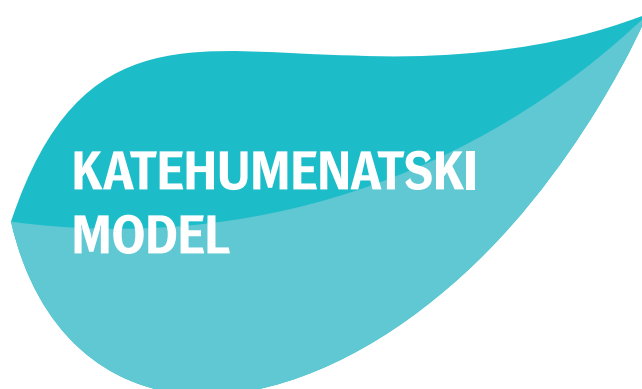
- od presojanja zrelosti za prejem posameznega zakramenta na podlagi otrokove starosti k presojanju zrelosti na podlagi zrelosti v veri
- od kateheze otrok h katehezi odraslih, posebej k družinski katehezi
- od poučevanja o veri h katehezi uvajanja v vero

- redna oblika kateheze po župnijah
- kateheza v gibanjih
- verski pouk na katoliških šolah
- Kateheza Dobrega pastirja
- dobre prakse družinske kateheze

Predpostavke



- vseživljenjski proces, ki vodi v spreobrnjenje k Jezusu Kristusu (SPK 48)



- krogotok oznanila:
stik z izkušnjo – prvo oznanilo –
izkušnja – drugo oznanilo –
izkušnja ...



- opredelitev pojmov in predstavitev namena katehetskega načrta

Opredelitev osnovnih pojmov

3 Tako kot vsak dialog je tudi posredovanje veselega oznanila podrejeno določenim komunikacijskim zakonitostim. Besede, ki jih uporabljamo, lahko zvenijo povsem enako, a jim glede na osebne izkušnje dajemo različne pomene. Zato se včasih težko izognemo komunikacijskemu šumu in nesporazumom. Da bi bil SKN jasen, najprej predstavimo osnovne pojme, s katerimi se srečujemo pri oznanjevanju.

Kateheza

4 Beseda »kateheza« izvira iz grške besede *katechein*, kar pomeni »odmevati«, pa tudi »uvajati«, »poučevati« (razlagati). Njen dvojni namen je »začetno stopnjo vere [...] privedi do zrelosti in s poglobljenim ter načrtnejšim poznanjem osebe Jezusa Kristusa [...] oblikovati pravega Kristusovega učenca« (OK 19). Ko danes govorimo o katehezi, se zavedamo, da ne gre le za verski pouk in za osnovno krščansko vzgojo v družini.¹ Temeljne značilnosti kateheze so (SPK 67): kateheza je celovita in načrtna vzgoja v veri; to celovito oblikovanje je vaja v vsem krščanskem življenju, zato je kateheza bistveno oblikovanje, osredinjeno na jedro krščanskega izkustva, na gotovost vere in evangelij.

5 Osnovni namen kateheze je, da bo kristjan (krščen v odrasli ali otroški dobi) v zavesti svoje osnovne življenjske odločitve iskanja in življenja po Božji volji zorel do »popolnega človeka, do mere dora-slosti Kristusove polnosti« (Ef 4,13). Te polnosti pa ne živi izolirano v eni dimenziji odnosa med seboj in Bogom, temveč v spektru odnosov med njim in Bogom ter občestvom vernih – Cerkvijo in stvarstvom (SPK 78–89).

6 Osnovne naloge kateheze so: podpira poznanje vere (SPK 84); uči moliti z Jezusom, kar pomeni moliti z istimi čustvi, s katerimi se je on obračal na Očeta: češčenje, hvalnica, zahvala, sinovsko zaupanje, vdana prošnja, občudovanje njegove slave. Kateheza daje liturgično vzgojo in navaja k pokori, zaupni prošnji, skupnostnemu duhu, umevanju simbolne govornice (SPK 85b), skrbi za moralno vzgojo, vzgaja za skupnostno življenje

ter uvaja v držo razločevanja. Kateheza si prizadeva usposobiti Jezusove učence za služenje in odgovorno navzočnost v družbi, v poklicnem, kulturnem in družbenem življenju; da znajo sprejeti zavračanje in preganjanje ter postavljati svoje zaupanje v Boga (prim. Mt 10,5–42; Lk 10,1–20).

7 Kateheza uresničuje svoje naloge, tako da posreduje evangelijsko sporočilo in omogoča izkušnjo krščanskega življenja (SPK 87). Kateheza je namreč celovito krščansko oblikovanje, odprto za vsa področja krščanskega življenja. Kateheza opravlja naloge uvajanja, vzgoje in pouka krščanskega življenja, kar pomeni, da želi podpirati domačo vzgojo in kerigmo. Kateheza je ena glavnih nalog, zaupanih Cerkvi, ki pa se skozi zgodovino oblikuje in metodološko vedno znova prenavlja.

Kateheza v ožjem smislu

8 Pod pojmom »kateheza v ožjem smislu« se skriva pojmovanje »verouka«. Je torej srečevanje odraslih, mladine in otrok v določeni katehetski skupini pod vodstvom kateheta, katehista ali katehistinje, duhovnega pomočnika, animatorja z namenom, da bi trajno rasli v veri. Gre za trajno katehezo, ki ima lahko več oblik,² ki jih omenja SPK, hkrati pa dopušča tudi možnosti novih oblik, lastnih delni Cerkvi, ki naj jih določi krajevni pravilnik. Pri tem se sklicuje na *Apostolsko spodbudo o katehezi* Pavla VI. in navaja: »Pomembno je, da kateheza otrok in mladine, nenehna kateheza in kateheza odraslih niso neprodušno zaprta področja. [...] Treba se je truditi, da se med seboj popolnoma dopolnjujejo.«

¹ V Cerkvi na Slovenskem smo ohranili pojmovanje verouka kot pouka v veri (nauka), kot so ga poznali pred II. vatican-skim koncilom, zato si pojmovanje kateheze kot izkustvene vzgoje v veri bolj ali manj uspešno utira pot v uresničevanju predvsem župnijske kateheze.

² Študij in poglobljanje Svetega pisma, krščansko branje dogodkov v luči socialnega nauka Cerkve, liturgična kateheza, priložnostna kateheza, pobude za duhovno oblikovanje, sistematično poglobljanje krščanskega sporočila s teološkim poukom (SPK 71).

Inkluzivna kateheza

9 V sodobnem času postaja vse pomembnejša oblika poučevanja, povezana s pojmom »inkluzivne pedagogike«, ki vključuje vse življenjske razsežnosti. Inkluzivna pedagogika ne gradi le na kognitivnem učenju, marveč upošteva tudi telesno, čustveno, kulturno, duhovno in religiozno dimenzijo. Inkluzija, ki jo razumemo v smislu vključevanja različnih metod in pristopov, ki nagovarja katehizirance na vseh ravneh zaznavanja, gradi skupnost le, če ima na področju komunikacije v učnem programu osrednjo vlogo in če je zastavljena celostno. Zlasti starši in skrbniki otrok so sestavni dejavnik inkluzivne kateheze in so vključeni v katehetski proces. Pri tem ne gre za to, da bi katehizirali starše, katehezo otrok pa prepustili njim, marveč da kot skupnost otrok in staršev sodelujejo s katehetom in sooblikujejo katehezo. V tej luči lahko govorimo tudi o družinski katehezi.

Katehumenatski model

10 Katehumen je bil v prvotnem krščanstvu nekrščen somišljenik krščanstva, danes pa je katehumen oseba – običajno odrasla –, ki se pripravlja na krst. V slovenskem cerkvenem pogovornem jeziku spadajo v katehumenat tudi tisti odrasli, ki se pripravljajo na katerega izmed zakramentov uvajanja. Ko govorimo o katehumenatskem modelu kateheze, imamo v mislih predvsem posamezne stopnje in preverjanje življenjskih drž katehizirancev. Katehumenatski model ne predpostavlja podpornega religioznega okolja, v katerem bi živeli katehiziranci, in zato zahteva celostno uvajanje v vero. Temelji na pripravljenosti in volji za dosledno spreobrnjenje. Stopnje katehumenatskega modela se zgledujejo po klasičnem

poteku katehumenata: prvo oznanilo, priprava na zakramente, obhajanje zakramentov in dejavno krščansko življenje – mistagogija.

Mistagoška kateheza

11 Beseda »mistagogija« se je v cerkvenem jeziku uveljavila že v prvih stoletjih. Izhaja iz grščine in je sestavljena iz besed *myst*, kar pomeni »skrivnostno«, »skrito«, in *agein, agagein*, kar pomeni »voditi«. Mistagogija je torej uvajanje v skrivnost in pomeni človekovo hojo po treh poteh: po poti življenja (izkušnja znamenj), po poti slavljenja (liturgija), po poti oznanjevanja (kateheza). Mistagogija vabi v odnos med kristjanom in Kristusovo živeto, slavljenost in verovano skrivnostjo (Cacucci 2006, 21). Da je kateheza mistagoška, mora odgovarjati naslednjim kriterijem: vsebuje teološko razlago zakramenta; izhaja iz Svetega pisma; oznanilo vključuje odnos med obredom in njegovo zgodovinsko razsežnostjo; odgovarja ontološkim kriterijem posameznega obreda in vključuje neponovljivo zgodovino odrešenja (Mazza 1989, 23).

Katehetska dejavnost

12 Katehetsko dejavnost razumemo kot »umetnost vzgoje«, ki se je Bog poslužuje, da bi se »razodel človeški osebi«. Katehetska dejavnost »sporoča svetu razodetje po delih in besedah. Je hkrati pričevanje in oznanilo, beseda in zakrament, nauk in obveznost« (SPK 39). Gre za nepogrešljiv del evangelizacije. Proces evangelizacije vključuje »katehetsko dejavnost uvajanja za tiste, ki se odločijo za evangelij, in za tiste, ki so potrebni dopolnitve ali spremembe njihovega uvajanja« (SPK 49).

Kerigma

13 Beseda »kerigma« izhaja iz grškega glagola, ki pomeni »razglasiti«, »oznaniti«. *Veliki slovar tujk* besedo jasno opredeli kot pojem, ki je v zgodnjem krščanstvu pomenil oznanilo, da je Kristus odrešenik. Gre torej za prvo evangelijsko oznanilo, veselo novico o Božjih odrešilnih posegih v zgodovino, ki dobijo krono v Kristusovi velikonočni skrivnosti (Apd 2,14–39). Poglavitna vsebina kerigme je oznanilo o Božjem kraljestvu, ki se uresničuje v umrlem in vstalem Kristusu, Odrešeniku in Gospodu zgodovine. Kerigma je tudi poziv k spreobrnjenju in povabilo k življenju po veri in zakramentih ter poslanstvu Cerkev kot Božjega ljudstva (SPK 56). Kerigma doseže svoj cilj, ko človek izpove, da je Kristus Gospod, Odrešenik sveta v smislu izpovedi Samarijankinih sovaščanov: »Ne verjamemo več zaradi tvojega pripovedovanja, kajti sami smo slišali in vemo, da je on resnično odrešenik sveta« (Jn 4,42).

14 V zgodovini so se oblikovala nekatera načela oziroma kriteriji, ki opredeljujejo kerigmo:

- 🔹 Oznanilo kot vsebina ima prednost pred metodo (vsebina mora določati metodo, kar seveda ne pomeni, da metoda ni pomembna, še več, vsebina se ob izbiri prave metode globlje »zakorenini«).
- 🔹 Sveto pismo je glavni vir kerigme in ne le »avtoriteta«, ki potrjuje nauk.
- 🔹 V središču kerigme je Kristus in ne nauki, zapovedi ali obredi. Zato govorimo o kristocentričnosti oznanjevanja.
- 🔹 V kerigmi je ovrednotena zgodovinska, odrešenjska in življenjska narava zgodovine odrešenja, ki je dejansko načrt Božjega posega. Božji poseg v zgodovino in življenje človeštva nudi svojo ljubezen in vabi k zavezujočemu odgovoru ljubezni.
- 🔹 V kerigmi je jasno vidna interdisciplinarna povezava med dogmatiko, moralko, zgodovino, liturgiko ter drugimi teološkimi vedami in življenjem. V slo-

venskem prostoru pogosto katehezo pojmuje kot verouk, zato je interdisciplinarnost toliko bolj očitna.

Subjekti

15 Subjekti kateheze so v splošnem pomenu besede vsi, ki jim je kateheza namenjena. Ko v katoliški literaturi govorimo o naslovnikih kateheze, jih razvrščamo po: starosti, socialno-kulturnem okolju (izobraženci, delavci ...) in moči verske pripadnosti (simpatizerji, spreobrnjenci, krščeni, oddaljeni ...). V katehezi sredi sodobnega sveta pravzaprav ne bi smeli govoriti o »naslovnikih«, temveč o »soudležencih«, saj imamo vsi določeno vlogo pri posredovanju in rasti v veri.

16 Za nosilce kateheze, katehete, katehiste in katehistinje, velja načelo, da se zavedajo, da so posredniki, ki omogočajo komunikacijo med ljudmi in Božjo skrivnostjo, med posameznimi subjekti in s skupnostjo (SPK 156). Zato so dolžni slediti smernicam SPK, si prizadevati za pridobitev kanoničnega poslanstva (*missio canonica*) v skladu s *Pravilnikom o kanoničnem poslanstvu* in se udeleževati osnovnih in permanentnih izobraževanj v okviru katehetske ustanove, ki jo za to predvidi SŠK, in/ali katehetskega občestva, ki mu pripadajo in znotraj katerega delujejo.

Kompetence

17 Kompetence so v procesu vzgoje in izobraževanja načeloma opredeljene kot »dinamična kombinacija znanja, razumevanja, veščin in zmožnosti. Izoblikujejo se v različnih učnih enotah in se ocenjujejo na različnih stopnjah posameznikovega razvoja. Deliti jih je mogoče na kompetence, ki se navezujejo s predmetnim področjem, značil-

nim za določeno smer študija, ter na generične kompetence, ki so skupne visokošolskemu študiju ne glede na smer« (*Terminološki slovar vzgoje in izobraževanja*). V katehezi to pomeni, da katehiziranec v konkretnih okoliščinah življenja zna oziroma zmore skladno uporabiti versko znanje, svoje vrednote in notranje prepričanje; vse to na osnovi skupnega imenovalca – »ravnanja iz osebne vere«. Kompetenten kristjan zna živeti »preudarno kakor kače in nepokvarjeno kakor golobje« (Mt 10,16).

Katehetski itinerarij

18 Beseda »itinerarij« izhaja iz latinske besede *iter*, *itineris*, kar pomeni pot, opis ali načrt poti. Gre za opis razvoja oziroma procesa na določenem področju. Katehetska dejavnost je dolgotrajen proces, znotraj katerega obstajajo različne katehetske poti. S konkretnim itinerarijem določimo korake, ki jih želimo narediti v določenem zaporedju, da bi dosegli zastavljen cilj. Katehetski itinerarij opredeljuje vrstni red posameznih procesov, ki naj se zgodijo v času kateheze. Pri tem ne gre za podroben načrt za vsako skupino v vseh njenih fazah – temu se posvečajo posamezni načrti, ki vsebujejo natančne kratkoročne cilje.

Načrtovanje

19 Načrtovanje je proces, ki vodi do zapisa načrta. Ta vsebuje zapis sprememb, ki jih želimo doseči glede na obstoječe stanje in želene cilje. Vključuje namen poti, njen končni cilj in delne cilje, ki omogočajo preverjanje med potjo. Vsako načrtovanje ima določene korake, ki jih posameznik ali skupina mora upoštevati, če želi, da bo načrtovalni proces obrodil sadove in izpolnil namen. Ti koraki so: analiza stanja (pregled prednosti,

slabosti, priložnosti in tveganj), določitev oziroma preverjanje namena, oblikovanje ciljev, pisanje programa, izvajanje in preverjanje ob koncu poti.

Poklicanost

20 Poklicanost je poslanstvo, da človek odgovorno sodeluje z Božjim stvariteljskim načrtom. Poklicanost je temeljna in središčna resničnost življenja ter temeljna kategorija odnosa med Bogom in človekom. Vsebuje začetni klic in vseživljenjski program. Vsem skupna poklicanost, ki se začne s krstom in dopolni z drugimi zakramenti, človeka vodi k temu, da se oblikuje po Kristusu, teži k svetosti, k resničnemu občestvu z Bogom in v tem svetu nadaljuje Kristusovo poslanstvo. Govorimo o skupni in specifični poklicanosti. Osnovna naloga vsakega človeka je, da ponovno odkrije in poglobi identiteto in vlogo posameznih poklicev ter razčisti odnos med njimi. V vzgojnem procesu se človek usposablja, da bi Božji klic za svoje življenje slišal, ga razložil in nanj v svobodi in ljubezni odgovoril.

Nova evangelizacija

21 Biti kristjan pomeni biti pričevalec. Tako sledimo naročilu Jezusa Kristusa in veselo oznanilo posredujemo ljudem okrog sebe sredi vsakdanjega sveta in na vseh področjih življenja: v družini, ekonomiji, družbi, šolstvu, skratka povsod. S tega vidika krščanska vera presega ozko gledanje na vero skozi dogmatiko, moralo, tradicionalno pobožnost, intimizem. Danes smo na koncu neke dobe, ki je trajala približno šest stoletij ter se je začela s humanizmom in renesanso. Doživljamo velike kulturne spremembe. Ne govorimo več ne o moderni ne o postmoderni, temveč o post-

-postmoderni. Zato je še kako aktualno vprašanje: »Kako v teh razmerah oznanjati evangelij?« R. Fisichella prevzema termin sv. Janeza Pavla II. »nova evangelizacija«. Utemeljuje, da je evangelij sicer vedno isti, oznanjevanje pa poteka v novih časih, novih jezikih in z novim zagonom. Sklicuje se na svojega predhodnika in pravi: »Današnji svet potrebuje učitelje in pričevalce. Če pa posluša

učitelje, jih posluša zato, ker so tudi pričevalci« (Pavel VI., *O evangelizaciji*, 41). Živeti in oznanjati vero ni nekaj izbirnega, je »ukaz« v smislu: »Gorje meni, če evangelija ne bi oznanjal« (1 Kor 9,17), zato nova evangelizacija ne nudi nove vsebine, temveč se trudi iskati prenovljeno navdušenje oznanjevalcev, nov jezik in nove metode (poti) oznanjevanja.

Analiza stanja in katehetske smernice

I. Analiza stanja kateheze v Cerkvi na Slovenskem

22 Srednjeevropske dežele, kamor sodi Slovenija, imajo verski pouk v javnih izobraževalnih ustanovah od vrtca do univerze. Hkrati poteka župnijska kateheza, namenjena tistim, ki se želijo v veri vzgajati, jo poglobljati in ob obhajanju zakramentov tudi živeti. V Sloveniji je oblast verski pouk izključila iz šolskega prostora leta 1952. Po prepovedi verouka v šoli je Katoliška cerkev intenzivno uvajala in razvijala verouk po župnijah. Izoblikoval se je župnijski verouk, ki je namenjen pripravi na prejem zakramentov, poučevanju temeljnih znanj o krščanstvu, pa tudi o religioznosti na splošno. Prednost takega pristopa je večja pripadnost otrok in mladih župnijskemu občestvu ter neposreden stik z župnijskim življenjem in bogoslužjem, po drugi strani pa je dolgoletna izključitev verskega pouka iz šol v splošni miselnosti utrdila prepričanje, da vera nima svojega mesta v javnem prostoru.

23 Slovenska zakonodaja dovoljuje verski pouk le v zasebnih šolah. Na katoliških gimnazijah se izvaja predmet vera in kultura, ki v dialogu z drugimi predmeti pogloblja religiozni pogled na življenje, na zasebnih katoliških osnovnih šolah pa od leta 2008 tudi verski pouk. Za veliko večino otrok in mladostnikov katoliških staršev tako poleg morebitne verske vzgoje v družini predstavlja edino versko vzgojo in pouk župnijska kateheza.

24 Največ katehetskega prizadevanja pri nas je zato v zadnjih desetletjih vložena v župnijsko katehezo otrok. Kateheza za otroke po župnijah in prejetje zakramentov v določenem starostnem obdobju sta bila nekaj časa samoumevna (prim. PIP 118). Sistematična kateheza otrok je seveda smiselna, posebej če upoštevamo dejstvo, da se kateheza pri nas prepleta s poukom o veri, ki ga otroci v šoli niso deležni. Zavedamo se, da je tudi pridobivanje znanja o veri pomembno za celostno uvajanje v versko življenje. Vendar pa kateheti in katehisti po župnijah večkrat ugotavljajo, da župnijska kateheza odraščajočih ne more zadostno voditi k veri, če niso deležni primarne krščanske socializacije ali prve evangelizacije, ki se v večini primerov udejanja v družini, po starših. Te pa v sekularizirani in razkristjanjeni družbi, kjer mediji v veliki meri krojijo javno mnenje in vplivajo na vrednote posameznika in jo zaznamuje permissivna vzgoja, ne moremo več predpostavljati. Zdi se, da kateheza, ki jo je bila večina današnjih staršev deležna v dobi odraščanja, ne omogoča takšne rasti in dozorevanja v veri, ki bi odrasle v vlogi staršev usposobila za njihovo vlogo prvih učiteljev in pričevalcev za vero. Velikokrat se krščansko uvajanje in kateheza zaključita že v dobi odraščanja – in zato mnogi odrasli ne vedo, kaj bi počeli z infantilno podobo Boga in krščanstva, ki jo od tedaj nosijo s seboj in za katero se zdi, da nima nobenega stika z njihovim konkretnim življenjem. Mnogi zato sploh ne zanikajo Boga, ampak jih preprosto ne zanima. Tudi za Slovenijo

velja, da mnoge družine niso sposobne učinkovito posredovati vere lastnim otrokom. Po drugi strani že nekaj let opažamo poskuse prenove in iskanje različnih alternativnih oblik kateheze, ki vnašajo v katehetsko prizadevanje na različnih starostnih nivojih, od najmlajših do osnovnošolcev in mladih, novo upanje. Tu lahko omenimo Katehezo Dobrega pastirja, ki je v večini okolij odlično sprejeta.

25 V zadnjih letih na nekaterih župnijah že obstajajo tudi poskusi in pobude kateheze za odrasle. V nekaterih primerih gre za načrtno delo s skupinami odraslih, največkrat staršev veroučencev, ki poteka z različno intenzivnostjo in po različnih programih. Oblikujejo se posamezni pristopi družinske kateheze. Poleg tega so na področju katehetskega dela z odraslimi tudi pri nas prisotna nekatera gibanja in nove stvarnosti, ki imajo svoje programe, namenjene predvsem katehezi in vzgoji odraslih.

26 Kljub upadu mladinskih skupin po župnijah mladinska pastoralna vloga v zadnjih letih zaznava znamenja upanja in številne nove poti, kar do neke mere kažejo tudi srečanja mladih (npr. Stična mladih). Da so mladi pripravljeni in ne želijo biti le naslovniki kateheze, ampak tudi dejavni subjekti krščanskega pričevanja, nakazuje veliko število mladih animatorjev v raznolikih okoljih, kjer jim nudijo primerno podporo.

27 Spodbudno je, da na Slovenskem poleg številnih duhovnikov, redovnic in redovnikov najdemo nič manj številne laiške sodelavce, ki se vključujejo v oznanjevanje in katehezo. V katehezi in pastoralni vlogi mladih tako ne moremo spregledati številnih animatorjev po župnijah. V katehezi odraslih je opazna vloga katehistov in pričevalcev iz različnih gibanj in novih stvarnosti, ki jih Cerkev prepozna kot sad delovanja Svetega Duha v sodobnem času. Eno najbolj prepoznavnih vlog v katehezi v zadnjih desetletjih pri nas zlahka pripisemo katehistinjam

in nekaterim katehistom, redovnikom in laikom, ki sodelujejo po župnijah v osnovnošolski katehezi. Brez njihovega velikodušnega in gorečega sodelovanja bi bila osnovnošolska kateheza marsikje ogrožena ali celo ukinjena, saj ob upadanju števila duhovnikov župniki vsega dela ponekod že ne zmorejo več opraviti sami, tudi če bi ga hoteli.

28 Vendar je položaj laičkih katehistinj in katehistov še vedno dokaj nejasen in neenoten. Nekateri imajo za katehetsko delo kanonično poslanstvo (*missio canonica*), na mnogih župnijah pa delujejo katehistinje in katehisti, ki nimajo uradnega cerkvenega dovoljenja – ker nimajo izpolnjenih pogojev zanj ali pa preprosto zato, ker župniki zanj niso zaprosili. Maloštevilne katehistinje so na področju kateheze redno zaposlene, velika večina katehistinj in katehistov pa svoje delo opravlja nepoklicno, njihove gmotne razmere v premnogih primerih niso urejene. Glede na potrebe je po župnijah premalo katehistinj in katehistov.

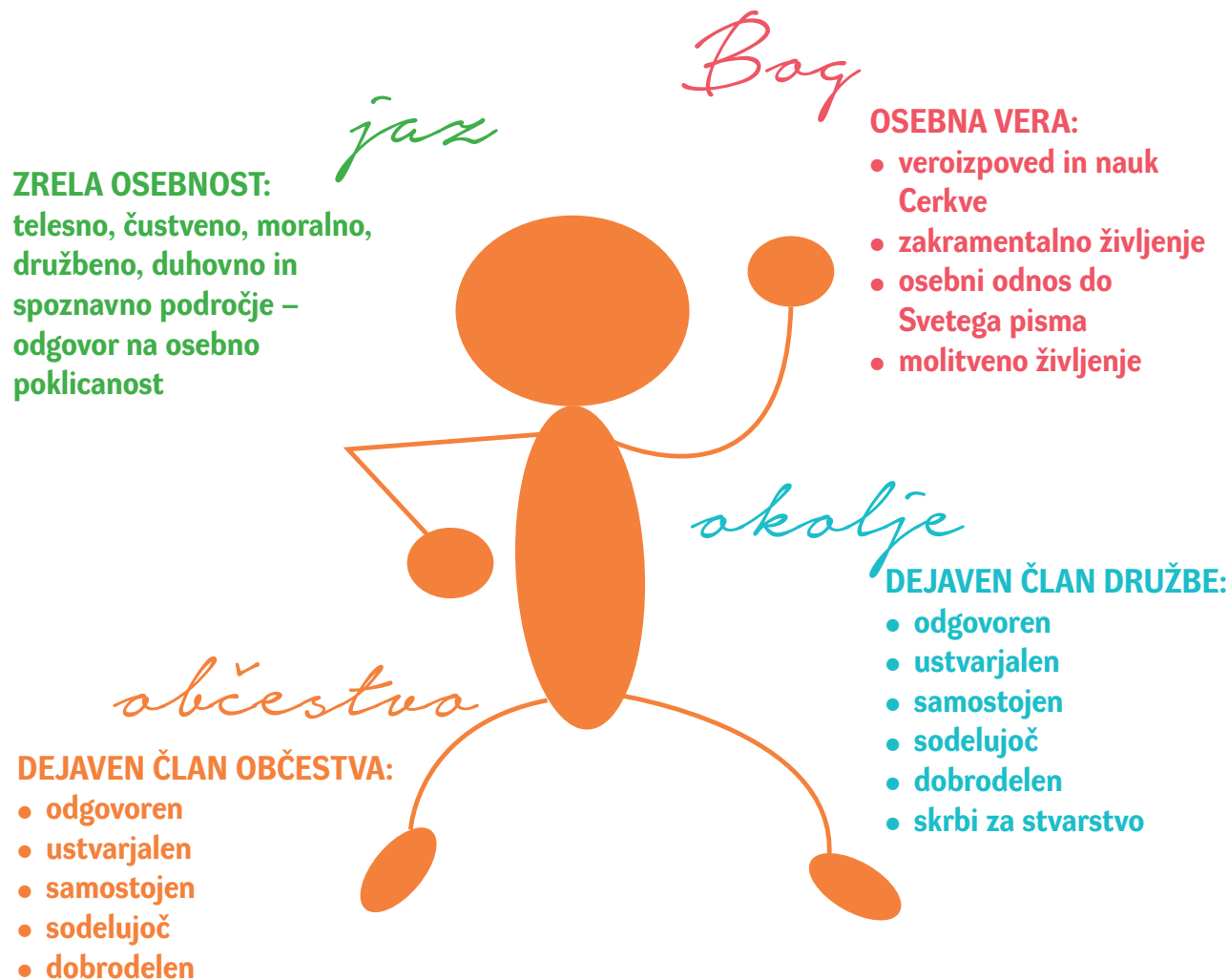
Vzroki za to so različni: pomanjkanje volje za pridobivanje sodelavcev, pomanjkanje finančnih sredstev za vzdrževanje zaposlenih katehistov ali premalo volje za ureditev njihovega statusa pri pastirjih (prim. PIP 110), velika občutljivost ljudi na področju odnosov in medosebne komunikacije. Kateheza, ki je poklicana pospeševati rast v osebni veri posameznika in tudi širšega občestva, mora biti pozorna na »tla«, kamor seje Božjo besedo, da bo ta mogla rasti in obroditi sad. Poleg navedenih dejstev moramo upoštevati zaznamovanost slovenskega naroda s pomanjkanjem veselja do življenja, ki se izraža v visokem številu splavov in nizki rodnosti, visoki stopnji samomorilnosti in destruktivnega vedenja, v zelo šibki vztrajnosti v zakonski zvezi ter visokim odstotkom zasvojenih z alkoholom ipd. Zato postaja klic po novi evangelizaciji s prenovljenimi oznanjevalci toliko močnejši. Evangelij je še vedno in za vedno vir veselja, moči in trdnega upanja za vse narode – tudi za slovenski.

II Katehetske smernice – namen in cilj kateheze v Cerkvi na Slovenskem glede na posamezne ciljne skupine

Namen kateheze

29 Katehizirance vabiti in spremljati k osebni srečanju z Jezusom Kristusom, da bodo izpovedali osebno vero, se dejavno vključili v občestvo Cerkve in odgovorno živeli svoje poslanstvo v družbi.

30 SKN upošteva razvoj posameznika v odnosu do Boga, samega sebe, občestva in okolja.



Izvajalci

31 Izvajalci (klasične) kateheze so kateheti, katehistinje in katehisti.¹ Njihova naloga je posredovanje Božjega oznanila v vsej njegovi pristnosti, z name-

nom pospeševanja rasti vere oziroma krščanskega življenja vsega Božjega ljudstva (občestva Cerkve) v vseh obdobjih in okoliščinah življenja.

Usposobljenost

32 Diploma Teološke fakultete, Katehetsko-pastoralne šole, Kateheze Dobrega pastirja ali katere

¹ V slovenskem prostoru izraz katehet uporabljamo za duhovnike, katehist/-inja pa za laike/-inje in redovnike/-ce, ki katehizirajo. Redovniki duhovniki so kateheti.

od drugih pravnoformalnih izobraževanj, ki jih priznava Slovenska škofovska konferenca.

Permanentno izpopolnjevanje

33 Med permanentno izpopolnjevanje uvrščamo:

- ☛ strokovno: udeležba na katehetskih simpozijih, študijskih posvetovanjih, organiziranih s strani Slovenskega katehetskega urada, ali drugih možnosti v okviru posebne duhovno-pastoralne usmeritve cerkvenopravno priznanega duhovnega gibanja in usposabljanje za duhovno spremljanje na poti vere, supervizija;
- ☛ duhovno: vsakodnevna molitev ob Božji besedi, redno prejetje zakramentov, udeležba na letnih duhovnih vajah ali drugih oblikah duhovnega izkustva znotraj posameznih cerkvenopravno priznanih duhovnih gibanj;
- ☛ občestveno: sodelovanje v stanovskih združenjih (npr. Skupnost slovenskih katehistinj in katehistov in škofije ali posamezna cerkvenopravno priznana duhovna gibanja, srečanja katehistov v župniji, dekaniji).

Umeščenost kateheta v poslanstvo Cerkev

34 Za izvajanje kateheze mora katehet zaprositi za kanonično poslanstvo v skladu s *Pravilnikom o kanoničnem poslanstvu*. Podelitev in odvzem kanoničnega poslanstva je v pristojnosti škofa ordinarija.

Prednostna pričakovanja

35 Od katehetov, katehistov in katehistinj Cerkev pričakuje: konkretno zavzetost za novo evangelizacijo na področju kateheze; neutrudno iskanje poti do človeka (odraslega, mladega in otroka), da bo ta oznanilo doživel kot osrečujoč Božji dar in kot Božji odgovor na njegova osebna življenjska vprašanja ter luč in vodilo sredi vsakdana.

Cilji in predlagane vsebine

36 Cilji so splošni, kar pomeni, da so namenjeni celotnemu obdobju človekove rasti in niso ča-

sovno omejeni na leta ali mesece ter so v skladu s tretjim delom dokumenta *Pridite in pogledite: »Pastoralni izzivi«* (str. 27–36).

37 Cilji so zapisani nivojsko in sledijo človekovemu razvoju:

- ☛ otrok – vsak mladoleten, ki je vključen v kakršno koli katehetsko dejavnost v Cerkvi na Slovenskem ali/in v kakršen koli izvendružinski vzgojni program znotraj Cerkve;
- ☛ mlad človek – kdor je že prejel zakrament svete birme in s tem »potrditev v veri«, ne živi pa še samostojnega življenja, niti še ni v poklicu;
- ☛ odrasel človek – kdor začne živeti samostojno odgovorno življenje: mlajši odrasli, študenti, tisti, ki že imajo svojo zaposlitev, ne glede na to, ali še živijo v primarni družini ali ne, odrasli srednjih let, odrasli v tretjem življenjskem obdobju.

Posebna kategorija ciljev je namenjena družini, saj je družina mala Cerkev, v kateri vsak član hodi občestvene korake svojega življenja. Družinska kateheza oziroma kateheza za družine je ena izmed poti nove evangelizacije.

38 Predlagane vsebine za posamezna obdobja so glede na navedene cilje razdeljene na stopnje posameznikovega verskega razvoja in srečevanja z verskimi vsebinami v okviru lastne družine in občestva: predevangelizacijo, evangelizacijo, pripravo na prejem zakramentov in mistagogijo. Določene so glede na štiridelno razporeditev KKC, ki je »prikaz vere Cerkve in katoliškega nauka, ki ju izpričuje ali osvetljuje Sveto pismo, apostolsko izročilo in cerkveno učiteljstvo« (KKC), zato posamezni tako svetopisemski kot tudi drugi moralno-etični pristopi niso implicitno opredeljeni, temveč so »odprtega tipa«.

Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta

39 Konkretizacija ciljev je pripravljena za posamezna obdobja glede na splošne cilje predhodne točke. Ob tem predpostavljamo, da posameznik poleg ciljev za ustrezno starostno obdobje izpolnjuje tudi cilje za predhodna starostna obdobja, zato jih ne ponavljamo, temveč nadgrajujemo.

Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – DRUŽINA

Predpostavljamo, da je družina sestavljena iz članov, ki poleg ciljev za ustrezno starostno obdobje izpolnjujejo tudi cilje, predvidene za posamezna starostna obdobja, ter da družina dejavno podpira doseganje osebnih ciljev njenih posameznih članov.

K IZVIROM

Člani se skupaj pogovarjajo o KKC, Svetem pismu in drugih besedilih, ki pomagajo pri rasti v veri.

- Člani družine najdejo čas in prostor za skupne pogovore, namenjene verskim vprašanjem.
- Člani družine dejavno sodelujejo pri skupnih pogovorih ob vsebini odlomkov Svetega pisma (npr. nedeljski evangelij).
- Člani družine dejavno sodelujejo pri skupnih pogovorih ob člankih iz verskih časopisov in druge duhovne literature, KKC ter vsebinah, pridobljenih iz drugih družabnih omrežij ipd.
- Družina ima v svoji knjižnici celotno Sveto pismo, Katekizem katoliške Cerkve in molitvenik.
- Člani družine spremljajo vsaj nekatere izmed verskih medijev.

Družina skrbi za skupno družinsko molitev in obhajanje zakramentov.

- Člani družine negujejo čas in prostor skupne družinske molitve, posebej ob močnih časih cerkvenega leta.
- Kolikor je mogoče, člani družine skupaj hodijo k nedeljski sveti maši.
- Člani družine drug drugega spodbujajo k pristopanju k zakramentu svete spovedi in svetega obhajila.
- Ob težki bolezni enega od članov družine prosijo duhovnika za podelitev zakramenta bolniškega maziljenja in pri njem vsi sodelujejo.

Družinske navade in običaje poveže z vero in verskimi običaji.

- Praznovanje osebnih praznikov (god in rojstni dan ter druge obletnice) družina poveže tudi z obiskom svete maše.
- Močni časi (advent in post) cerkvenega leta zaznamujejo skupno družinsko življenje.
- Izobražujejo se in iščejo ter živijo običaje, povezane z zdravim verskim izročilom in kulturo kraja.

Letno se udeleži duhovne obnove ali drugega podobnega srečanja, namenjenega družini.

- Vsaj enkrat v letu se člani družine skupaj udeležijo verskega dogodka na slovenski ravni.
- Kjer je mogoče, v okviru domače župnije ali dekanije družina obhaja zakonski jubilej.

POKLICANOST IN POSLANSTVO

Družina goji pozitiven odnos (veselje) do življenja in se zaveda, da je življenje Božji dar.

- Praznovanje osebnih praznikov in obletnic v ožji in širši družini je za člane možnost in spodbuda za neposreden izraz hvaležnosti Bogu za dar življenja in Božjega otroštva.
- Veselijo se porajanja življenja tudi v svoji okolici ter do stvarstva (rastlin in živali) gojijo krščansko spoštljiv odnos.

Družina spoštuje življenje od spočetja do naravne smrti.

- Sprejemanje novega življenja v družini je za člane nekaj normalnega in samoumevnega.
- Po svoji zmožnosti člani družine skrbijo za stare starše in druge onemogle člane širše družine.
- Redno obiskujejo stare starše ter druge starejše in bolne člane širše družine.
- Spoštljivo spremlja svoje bolne in umirajoče člane ter poskrbi za njihovo dostojno življenje, tudi za svete zakramente.
- Poskrbijo za pogreb umrlega v skladu z navodili Cerkve (slovo od telesa, molitev, darovanje za svete maše).

Družina se zaveda, da je prva in osnovna celica Cerkve, pozna svojo vlogo pri prenosu vere in jo uresničuje.

- Člani družine prevzemajo odgovornost in dajejo pobude za družinsko in osebno molitev.
- Člani družine znajo uporabljati in uporabljajo pri družinski molitvi tudi molitvene obrazce.
- Družina si prizadeva za ohranjanje in prenos vere in kulture v svojem kraju in župniji.
- Družina kot celota ali njeni posamezni člani imajo naročen vsaj en verski časopis.

Družina goji odprtost za duhovne poklice.

- Člani družine z naklonjenostjo sprejemajo obiske domačega duhovnika, katehistinje ali katehista in drugih pastoralnih sodelavcev.
- Člani družine sprejmejo spodbude župnika za sodelovanje pri pastoralnem življenju župnije.
- Člani družine molijo in vabijo k molitvi za nove duhovne poklice.
- Če se kateri od članov družine odloči za duhovništvo, redovništvo ali kakšno drugo obliko duhovnega poklica, ga drugi člani pri tem podpirajo in mu pomagajo.
- Člani družine podpirajo odločitev za življenjski stan in izbiro poklica, ki je skladen z evangelijem.

Družina z javnim izražanjem svoje vere deluje misijonarsko.

- Člani družine se vzgajajo za to, da v javnosti zagovarjajo verske vrednote in vrednote družine.
- Člani družine, skupaj in vsak po svoji zmožnosti, podpirajo misijonsko dejavnost Cerkve.

ŽIVA OBČESTVA

Povezuje se z drugimi vernimi družinami in ustvarja mala občestva v župniji.

- Družina se kot celota udeležuje srečanj za družine znotraj župnije in škofije.
- Zakonca/starša sta vključena v eno izmed občestev v župniji ali širši skupnosti.

Družina si vzame čas za praznovanje.

- Znotraj občestev, katerih člani so, praznujejo skupne praznike.
- V družini oblikujejo družinska bogoslužja ob osebnih praznikih in močnejših časih cerkvenega leta.
- Sledijo cerkvenemu letu in tudi na zunaj izražajo svojo vero (adventni venček, jaslice, blagoslov velikonočnih jedil, družinska romanja, ureditev družinskih grobov, krščanska znamenja v stanovanju: križ, podoba Jezusa, Marije, svetnikov ...).

Družina zavestno goji vrednoto zvestobe dani besedi (sozakoncu in v vseh drugih odnosih).

- Člani družine govorijo resnico in držijo dano besedo.
- Člani družine prijateljem in znancem dajejo in prejemajo zaupanje in naklonjenost.
- Člani družine se trudijo, da bi v bližnjem videli Jezusa.
- Člani družine sprejemajo talente in darove drugih in jih ne izključujejo iz svojih dejavnosti.

Družina ceni različnost drugega kot daru, ki skupnost bogati in vzgaja za neagresivno komunikacijo.

- Člani družine drug drugemu pomagajo pri odkrivanju svojih talentov.
- Člani družine z veseljem sprejemajo darove drugih znotraj družine, župnije in širše skupnosti.
- Člani družine se trudijo za pozitivno komunikacijo.
- Člani družine podpirajo odločitev za življenjski stan in izbiro poklica, ki je skladen z evangelijem.
- Člani družine gojijo zdrave medgeneracijske odnose.

Udeleži se množičnega verskega dogodka krajevne ali vesoljne Cerkve, namenjenega družinam.

- Vsaj enkrat v letu se družina skupaj udeleži verskega dogodka krajevne ali vesoljne Cerkve.

Družina prevzema odgovornosti za skupno župnijsko življenje.

- Člani družine prevzemajo naloge v okviru župnijskega občestva oziroma manjših občestev, katerih člani so.
- Člani družine odgovorno izpolnjujejo sprejete naloge v župniji.

SOČUTJE IN PRAVIČNOST

Pozna učenje Cerkve o pravicah in dolžnostih družine v družbi in Cerkvi.

- Člani družine berejo besedila socialnega nauka Cerkve in se o njih pogovarjajo.
- Člani družine izpolnjujejo svoje stanovske dolžnosti doma, na delovnem mestu (v šoli), v župnijski skupnosti, širši krajevni skupnosti in državi.

Spodbuja držo hvaležnosti za prejete dobrine (evharistija).

- Člani družine gojijo držo hvaležnosti.
- Člani družine vsaj enkrat na mesec pridejo tudi k delavniški sveti maši.
- Družina goji skupno večerno zahvalno molitev.

Vključuje se v dobrodelne akcije in udejanja družbeni nauk Cerkve.

- Družina dejavno ali posredno sodeluje pri dobrodelnih akcijah.
- V močnejših časih (v postu in adventu) cerkvenega leta člani družine skupaj določijo družinsko »asketsko vajo« sočutja in pravičnosti.
- Člani družine odgovorno in v krščanskem duhu zavzemajo svoja stališča do političnih in družbenih vprašanj.

Živi solidarnost in deli materialne ter duhovne dobrine v korist potrebnih.

- Člani družine odgovorno uporabljajo materialne dobrine, zlasti hrano.
- Po dogovoru člani družine darujejo za različne potrebe v družbi in Cerkvi.
- Člani družine z veseljem pomagajo in svoje talente delijo z bližnjimi.
- Člani družine skrbijo za okolje in dejavno podpirajo ekološke pobude v svojem kraju.

ODPUŠČANJE IN SPRAVA

Živi evangeljsko sporočilo Božjega odpuščanja človeku ter vabilo k medsebojnemu odpuščanju.

- Člani družine redno obhajajo zakrament svete spovedi in obhajila.
- Člani družine si prizadevajo za iskreno medsebojno spoštovanje, odpuščanje in spravo.
- Člani družine ne gojijo zamere med seboj in drugimi družinami v svojem okolju.

Uči se umetnosti soočanja s konflikti ter jih učinkovito razrešuje po vzoru evangelija.

- V družini se njeni člani trudijo za konstruktivno reševanje medsebojnih nesoglasij.
- Konfliktov v družini ne rešujejo nasilno, temveč se trudijo za potrpežljivo poslušanje in dogovarjanje.
- Družina spoštuje tudi tistega člana, ki živi v grešnem razmerju ali se ukvarja s čim drugim, manj primernim. Zanj moli in mu pomaga pri osvoboditvi od negativnih spon.

Trudi se za medsebojno odpuščanje in spravo.

- Besedice »oprosti«, »prosim« in »hvala« so v družini v vsakdanji rabi.

Skupaj moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje.

- V skupne molitve vključujejo samostojno izražanje svojih težav in želja, zahval in potreb.
- Zlasti v močnejših časih cerkvenega leta gojijo skupno molitev.

Navdihuje se ob zgledu slovenskih svetniških likov.

- Člani družine poznajo nekatere svetnike in tudi slovenske svetniške kandidate in njihove osnovne življenjepisne podatke.
- Družina izbere enega od svetniških kandidatov za svojega posebnega priprošnjika.

Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – OTROCI

K IZVIROM			
0–5 let	6–8 let	9–11 let	12–14 let
Spozna vsebino Svetega pisma in glavno vsebino KKC.			
<ul style="list-style-type: none"> - Sam in skupaj z odraslimi odkriva vsebino slikanic z versko vsebino. - Spozna Jezusa. - Pozna ilustrirano Sveto pismo. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pozna Jezusovo življenjsko zgodbo, čudeže in prilike. 	<ul style="list-style-type: none"> - Utrjuje poznavanje Jezusovega življenja. - Pozna osnovne zgodbe iz Stare zaveze. - Pozna življenje prve krščanske skupnosti in nekaj svetniških likov. - Pozna sedem zakramentov in deset zapovedi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Zna poiskati svetopisemski odlomek glede na navedeno kratico tako v Svetem pismu kot na spletnih straneh. - Pozna obseg knjig v Stari in Novi zavezi, svetopisemske očete (Abraham, Mojzes, Noe ...). - Pozna evangelije, Jezusovo življenjsko zgodbo in nauk. - Pozna življenje prve Cerkve, zapisano v Apostolskih delih in pismih. - Pozna veroizpoved, razlago molitve Oče naš, sedem glavnih grehov, šest resnic, telesna in duhovna dela usmiljenja, darove Svetega Duha. - Pozna življenjepisa svojega krstnega zavetnika in katerega od slovenskih svetniških kandidatov.
Pozna molitvene obrazce.			
<ul style="list-style-type: none"> - Odrasli ob njem molijo in ga naučijo osnovnih molitvenih obrazcev: križ, Sveti angel, Oče naš, Slava očetu, O Gospa moja. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uporablja poznane molitvene obrazce in se nauči nove: Zdrava Marija, Tebe ljubim, Stvarnik moj, O Jezus blagoslovi me, Moj Bog, žal mi je. 	<ul style="list-style-type: none"> - Moli znane molitvene obrazce. - Nauči se moliti rožni venec in križev pot. - Redno moli pred jedjo in po njej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Pozna in uporablja molitvene obrazce: Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu, Apostolska vera, Angel Gospodov, Tebe ljubim, O Jezus blagoslovi me, Sveti angel, Moj Bog, žal mi je, O Gospa moja, Pridi, Sveti Duh, rožni venec. - V župniji se udeleži ljudskih pobožnosti.

Ima izkušnjo različnih oblik osebne in skupne molitve, ki poteka s pomočjo obrazcev in tudi spontano. Razume pomen zakramentov uvajanja in spovedi v življenju kristjana.

- Ob odraslih se uvaja v spontano molitev.
- Pripravi se na prejem zakramenta svete spovedi in svetega obhajila.
- Zna sestaviti kratko molitev prošnje ali zahvale.
- Moli zjutraj in zvečer ter pri obrokih.
- Pripravi se na prejem zakramenta svete birme.
- Prakticira osebno molitev.
- Bere Sveto pismo in ob njem razmišlja.
- S svojimi besedami Bogu izrazi prošnje in zahvale ter ga slavi.
- Pozna vsebino zakramentov: razume posamezna pomenja, zaveda se Božje milosti, ki deluje po zakramentih, ter potrebnih pogojev za prejem.

Prejme zakramente uvajanja.

- Prejme sveti krst.
- Po ustrezni pripravi prejme zakramenta svete spovedi in svetega obhajila.
- Po ustrezni pripravi prejme zakrament svete birme.

Redno obhaja zakramenta spovedi in obhajila.

- Redno pristopa k zakramentu svete spovedi.
- Redno prejema sveto obhajilo.
- Pozna pet reči, potrebnih za dobro sveto spoved.
- Pozna spovedni obrazec.
- Pozna sestavo svete maše.
- Pozna odgovore in molitve pri sveti maši: Vsemogočnemu Bogu, Slava Bogu na višavah, Svet svet, Tvojo smrt oznanjamo Gospod/Kadar uživamo ta kruh/Reši nas Odrešenik sveta, Gospod, nisem vreden.
- Živi zakramentalno življenje.

Sodeluje pri nedeljskih svetih mašah in pridobi izkušnjo obhajanja evharistije v malem občestvu.

- Skupaj z odra-
slimi se udeleži
svete maše.
- Uvaja se v
sodelovanje
pri nedeljskih
svetih mašah.
- Vsako nedeljo
in na zapove-
dan praznik
pride k sveti
maši.
- Pri redni udeležbi svete maše
sodeluje in pozna vse odgo-
vore, molitve, pesmi, simboliko
obredja, sodeluje z uvodi, pro-
šnjami in zahvalami, zavestno
odgovarja po mašnih obrazcih,
moli in poje, posluša Božjo be-
sede in o njej razmišlja, iz Božje
besede, nagovora in obredja
oblikuje spodbudo za konkretno
življenje v naslednjem tednu.

Spozna nastanek in zgodovino Cerkve.

- Pozna evangelijsko poročilo o poklicu prvih učencev.
- Pozna ureditev Cerkve na Slovenskem: škofije, župnije.
- Pozna Jezusovo delovanje in začetek Cerkve.
- Pozna bistvene koncile in razkole v Cerkvi.
- Pozna strukturo Katoliške cerkve in Cerkve na Slovenskem.

Pozna in obhaja praznike (ter godove) cerkvenega leta.

- V domači družini praznuje družinske praznike in večje praznike cerkvenega leta.
- Spozna najpomembnejše praznike v cerkvenem letu: božič, velika noč, vsi sveti, Marijino vnebovzetje, Sveto Rešnje Telo in Kri ter nekatere svetniške like.
- Spozna simbole, povezane s posameznimi prazniki.
- Pozna in praznuje najpomembnejša obdobja in praznike v cerkvenem letu: adventni, božični čas, čas med letom (Gospodovo oznanjenje), postni čas (pepelnica), velikonočni čas, čas med letom (in praznike v tem času).
- Udeleži se praznovanj.
- Uporablja predvidene simbole, povezane s posameznim praznikom (butara, ogenj, sveča ...).
- Pozna in praznuje najpomembnejše praznike v cerkvenem letu. Marijini prazniki: Marija, Božja Mati (1. 1.), Gospodovo oznanjenje (25. 3.), Marijino vnebovzetje (15. 8.), Marijino rojstvo (8. 9.), Brezmadežno spočetje Device Marije (8. 12.). Jezusovi prazniki: Gospodovo razglašenje (6. 1.), Gospodovo darovanje (2. 2.), Sveto Rešnje Telo in Kri, Jezusovo rojstvo (25. 12.), sveto tridnevje, velika noč, vnebohod, binkošti, praznovanje župnijskega zavetnika.

V obdobju osnovne šole se vsaj enkrat udeleži ene od oblik duhovne poglobitve izven domače župnije.

- Vsaj enkrat se udeleži ene od oblik duhovne poglobitve izven domače župnije.
- Udeleži se zanj predvidenih duhovnih vaj in sodeluje v programu.

POKLICANOST IN POSLANSTVO

0–5 let	6–8 let	9–11 let	12–14 let
Pozna svoje vsakdanje dolžnosti, jih vestno opravlja ter jih razume kot poslanstvo, ki mu ga je zaupal Bog.			

- | | | | |
|--|---|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Uči se osnovnih opravil in jih redno izvršuje. - Spozna osnovna pravila vedenja: pozdravljanje, opravičilo, poslušanje drugega. | <ul style="list-style-type: none"> - Sam opravi osnovna opravila: skrbi za potrebščine, čisto sobo, pospravi igrače. - Redno dela domačo nalogo. - Vestno opravi zadolžitve v domači družini. - V primeru nesoglasij se pogovori, opraviči. | <ul style="list-style-type: none"> - Vsaj občasno se vključi v delo širše skupnosti: kraja, župnije (čiščenje, urejanje okolice ...). - Sodeluje pri eni izmed župnijskih dejavnosti. | <ul style="list-style-type: none"> - Redno opravlja šolske obveznosti. - V domači družini prevzame odgovornost za določeno dejavnost v korist družine: npr. skrbi za odnos smeti, čisti stopnišče, iz trgovine prinaša kruh in mleko, skrbi za svoje osebne stvari (čisto sobo, garderobo ...). - Prevzete odgovornosti (ministriiranje, petje v pevskem zboru, krašenje, čiščenje prostorov, cerkve, skrb za okolje ...) dosledno opravlja, v primeru odsotnosti najde zamenjavo ali se opraviči. - V družbi in na ulici skrbi za kulturo govorjenja, upošteva bonton, vljudno pozdravlja, daje prednost, je strpen do drugih mnenj, ustvarja odgovorne in strpne prijateljske odnose. |
|--|---|---|---|

Odkrije svoje sposobnosti in talente ter v njih prepozna Božje darove.

- | | | | |
|---|---|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Odkriva, kaj zmore. | <ul style="list-style-type: none"> - Ob zgledu odraslih razvija svoje sposobnosti. - V molitvi se zahvali za različne dobrine/sposobnosti, ki so mu dane. | <ul style="list-style-type: none"> - Še naprej odkriva darove in talente, ki so mu podarjeni. - Vztraja pri razvijanju talentov, ki so mu dani. | <ul style="list-style-type: none"> - Prepozna svoje talente in sposobnosti ter vztrajno skrbi za njihov razvoj. - Bogu se zahvali za vse podarjeno. |
|---|---|---|---|

Izkuša veselje življenja.

- V igri izkuša veselje življenja.
- V igri s prijatelji se veseli povezanosti z drugimi.
- Izraža veselje ob spoznavanju različnosti.
- Uči se živeti konflikte in jih konstruktivno reševati.
- Z veseljem sodeluje pri skupnih dejavnostih doma, v šoli in Cerкви.
- Sprejema, da so tudi težave del življenja, a kljub temu ohranja vder pogled.

Iz spoznanja svojih sposobnosti odkriva konkretne možnosti, kako lahko dejavno sodeluje pri delu za pomoč bližjemu in za boljši svet.

- Uči se prvih korakov soodgovornosti v družini.
- Svoje talente in sposobnosti deli v pomoči drugim: doma, v šoli.
- Sodeluje pri dejavnostih v skupno dobro: dobrodelne, čistilne akcije ...
- Sodeluje pri dobrodelnih akcijah in po svojih sposobnostih prevzema tudi odgovornosti za njihovo izvedbo.

Sreča se z zgledi oseb, ki so uresničile različne oblike poklicanosti (zakonci, samski, duhovni poklici).

- Spozna duhovniški, redovniški in misijonarski poklic.
- Pozna različne poklicanosti (v družinsko življenje, samskost, duhovne poklice) in ob tem razmišlja o svoji poklicanosti.

ŽIVA OBČESTVA			
0–5 let	6–8 let	9–11 let	12–14 let
Izkusi povezanost z občestvom, župnijo in celotno Cerkvijo.			

- | | | | |
|---|---|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Skupaj z družino moli, praznuje, živi vsakdan. - Skupaj s starši se udeleži dogajanja v župniji. | <ul style="list-style-type: none"> - Vključi se v eno izmed oblik kateheze znotraj župnije ali širšega občestva in v njej dejavno sodeluje. - V skladu s svojimi talenti se vključi v cerkveno občestvo ali skupino izven katehetske skupine. | <ul style="list-style-type: none"> - V okviru skupine se pripravlja na zakramente uvajanja. - Glede na svoje talente sodeluje pri izvenkatehetski skupini znotraj župnijskega občestva. | <ul style="list-style-type: none"> - Dejavno je vključen v eno izmed oblik kateheze znotraj župnije ali širšega občestva. - Dejavno in odgovorno sodeluje pri dogodkih znotraj župnijskega občestva. - Izraža spoštovanje do odgovornih v župniji in širšem občestvu. |
|---|---|---|--|

V skupini živi občestvene odnose v duhu blagrov oz. govora na gori (Mt 5,3–11).

- | | | |
|---|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Živi prijateljstva izven družine. | <ul style="list-style-type: none"> - Dejavno sodeluje pri različnih nalogah v skupini, kjer upošteva mnenje drugega in se uči izražati svoje mnenje. | <ul style="list-style-type: none"> - V skupini sodeluje pri pogovorih o smislu življenja, veri in odraščanju: izraža svoja mnenja in stališča glede obravnavanih vprašanj, aktivno posluša mnenja in stališča drugih, pripravljen je iskati in sprejeti nova spoznanja in stališča. - Kriterije odločanja oblikuje na podlagi Jezusovih predlogov oziroma nauka, posebej govora na gori. |
|---|---|--|

SOČUTJE IN PRAVIČNOST**0–5 let****6–8 let****9–11 let****12–14 let****Spozna temeljne vsebine družbenega nauka Cerkve.**

- V družinskem okolju ob stiski izkusi in izrazi sočutje.
- V ravnanju pokaže sočutje do stiske drugega: geste, besede.
- Upošteva dogovore in pravila tako doma kot v šoli in med prijatelji.
- Spozna temeljne vsebine družbenega nauka Cerkve: pravičnost, strpnost, solidarnost.
- Pozna razmere v družbi, aktualno problematiko družbe, stiske in vprašanja, se o njih pogovarja z vrstniki, do njih zavzame osebni odnos in kritično stališče.
- Odgovore in možne rešitve išče v smeri Jezusovih evangeljskih predlogov.

Sprejema drugačnost drugih ljudi in razume, da smo vsi otroci istega nebeškega Očeta.

- V skladu s svojim razvojem spoznava drugačnost znotraj svoje družine in vrtčevske skupine.
- Spoznava, da smo vsi ljudje bratje in sestre, sinovi in hčere nebeškega Očeta.
- Uči se spoštovanja drugega in njegove različnosti.
- Pogloblja spoštovanje in pozitiven odnos do različnosti znotraj skupine prijateljev.
- V pogovoru posluša in spoštuje drugačnost.
- Uči se spoštljivega izražanja svojega mnenja.
- V skupini ne izključuje nobenega, sprejema drugačnost in enkratnost vsakega posameznika.

Sodeluje pri dobrotelnih akcijah v Cerkvi in širši družbi.

- Po svojih zmognostih sodeluje pri družinskih »asketskih« vajah.
- V močnih časih cerkvenega leta se še posebej trudi za dobra dela.
- Uči se živeti preprosto in varčno.
- Vključi se v vsaj eno dobrotelno akcijo (misijonska, Karitas, koledniki...), ki je organizirana znotraj župnije ali katehetske skupine.
- Dejavno sodeluje vsaj pri eni dobrotelni akciji (misijonski, Karitas, koledniki ...).
- Dejavno spodbuja k sodelovanju pri dobrotelnih akcijah tudi svoje prijatelje in znance.

ODPUŠČANJE IN SPRAVA			
0–5 let	6–8 let	9–11 let	12–14 let
Spozna Boga kot Očeta, ki brezpogojno odpušča.			
<ul style="list-style-type: none"> - V družinskem krogu izkusi večerno molitev kesanja in izročanja. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uči se rednega izpraševanja vesti in molitev kesanja. - Pristopa k zakramentu svete spovedi. 	<ul style="list-style-type: none"> - Redno moli večerno kesanje. - Vsak dan si izpraša vest. 	<ul style="list-style-type: none"> - Vsak dan si izpraša vest in Boga prosi za odpuščanje. - Storjene napake, ki jih je obžaloval, odpusti tudi sam sebi. - Nadaljuje prakso redne spovedi.
Uči se medsebojnega spoštovanja.			
<ul style="list-style-type: none"> - V družinskem krogu izkusi varne in ljubeče odnose, v katerih se nauči odpuščati. 	<ul style="list-style-type: none"> - Uči se reševanja sporov s pogovorom. - Zna se opravičiti in prositi odpuščanja. - Sprejme opravičilo drugega. - Ne laže. 	<ul style="list-style-type: none"> - Ob nesoglasjih da pobudo za pogovor. - Uči se strpnega in razumevajočega pogovora. - Izraža spoštovanje do vrstnikov in odraslih. 	<ul style="list-style-type: none"> - Iskreno pove svoje mnenje. - Rešuje nastale spore in nezadovoljstva. - Na cesti pozdravi starejšo osebo. - Spoštuje mnenja vsakega. - Svojo potrebo izrazi kot prošnjo. - Za prejeto se zahvali. - Opraviči se za svoja napačna dejanja in sprejme opravičilo drugih.
Moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje.			
	<ul style="list-style-type: none"> - Pri večerni molitvi prosi in se zahvaljuje za ljudi, ki jih srečuje. 	<ul style="list-style-type: none"> - S svojimi besedami izrazi prošnje in zahvale za razumevanje in spoštovanje. 	<ul style="list-style-type: none"> - V osebno in občestveno molitev vključuje molitev za druge ter za razumevanje in mir v svetu.

Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – MLADI

K IZVIROM			
OSNOVNA ŠOLA (13–15)	SREDNJA ŠOLA (15–19)	FAKULTETA (19–24)	MLAJŠI ODRASLI (24–29)
Poglobi poznavanje Svetega pisma in molitev ob njem ter svoje življenje vrednoti v luči Božje besede.			
<ul style="list-style-type: none"> - Ima osebno Sveto pismo. - Bere Sveto pismo. - Odkriva osebni odnos z Bogom v molitvi s Svetim pismom. 	<ul style="list-style-type: none"> - Z drugimi podeli besedo ali del svetopisemskega odlomka, ki ga osebno nagovori. - Z drugimi podeli izkušnjo svojega življenja v luči slišane Besede. 	<ul style="list-style-type: none"> - Poleg branja Božje besede išče tudi ustrezne razlage v strokovni literaturi. - V svojem okolju pričuje za evangelij. 	<ul style="list-style-type: none"> - Poleg branja Božje besede išče tudi ustrezne razlage v strokovni literaturi in jih kritično presoja. - V svoje vsakdanje življenje vključuje pričevanje za evangeljske vrednote.
Poglobi poznavanje KKC in ob njem išče odgovore na mladostne izzive.			
<ul style="list-style-type: none"> - Upa si zastavljati vprašanja glede vere. - Pozna in zna uporabljati <i>Youcat</i>. 	<ul style="list-style-type: none"> - Odgovore na vprašanja o veri zna poiskati v <i>Youcatu</i> in KKC. - Z drugimi se pogovarja o vprašanjih vere in išče odgovore. 	<ul style="list-style-type: none"> - Dejavno išče odgovore na dileme glede katoliške vere in zna utemeljiti razloge svoje vere. - Pozna KKC in uporablja <i>Youcat</i> ter podobne pripomočke za iskanje odgovorov o vprašanjih vere. 	<ul style="list-style-type: none"> - Svoje življenjske odločitve sprejema skladno z naukom Cerkve in se upa javno izpostaviti kot katoličan.
Nauči se učiti iz življenjskih izkušenj in v njih prepozna Božje delovanje.			
<ul style="list-style-type: none"> - Življenjske izkušnje ne dojema kot naključje, ampak kot delovanje Božje volje. 	<ul style="list-style-type: none"> - Življenjske izkušnje zmore ovrednotiti z vidika Božjega delovanja. 	<ul style="list-style-type: none"> - V skupnosti pričuje o svojem življenju. 	<ul style="list-style-type: none"> - Na podlagi redne osebne refleksije se spoprijema z življenjskimi preizkušnjami.
Spozna in preizkusi različne načine molitve.			

- S svojimi besedami zna sestaviti ustrezno molitev.
- Pozna in ima izkušnjo različnih oblik molitve (adoracija, slavlina molitev, taizejska molitev ...).
- Pozna in ima izkušnjo tradicionalnih oblik molitve (devetdnevnice, litanije, rožni venec).
- Dejavno sooblikuje molitev v različnih oblikah.
- Vrednoti različne izkušnje molitve.
- Izbere svoj način molitve in je odprt za druge oblike.
- Molitev postane del njegovega vsakdanjika.
- Druge spodbuja in vabi k sodelovanju pri pripravi molitve za občestvo.

Izbere način molitve, ki mu omogoča osebni odnos z Bogom

- Odkriva pomen osebnega odnosa z Bogom.
- Pogloblja svojo osebno molitev.
- V občestvu z drugimi živi osebni odnos z Bogom.
- Pozna različne oblike molitve in svojo izkušnjo deli z drugimi.
- Živi stalen in reden osebni odnos z Bogom.
- Bere Sveto pismo in moli ob njem.
- Druge spodbuja k iskanju lastnega načina molitve.
- Pričuje o svoji izkušnji molitve.

Redno obhaja zakramente, pogloblja njihovo razumevanje in živi iz njih.

- Razume pomen zakramentov.
- Redno se udeležuje nedeljskega bogoslužja.
- Redno prejema zakrament sprave.
- Redno prejema zakramente.
- Trudi se biti pozitiven zgled in s tem pričuje za življenje iz zakramentov.
- Redno prejema zakramente in o tej izkušnji pričuje drugim.
- Ima duhovnega spremljevalca, s katerim kritično preverja svojo življenjsko pot.
- Živi zakramentalno življenje.
- Ima duhovnega spremljevalca.
- Ima rednega spovednika.

Poglobli znanje o Cerкви (ustanovi), spozna ureditev vesoljne in krajevne Cerkve ter z lastno izkušnjo odkriva resnično življenje Cerkve.

- Pozna strukturo Cerkve na Slovenskem.
- Poišče možnosti, da dejavno sodeluje v življenju krajevne Cerkve (župnije).
- Pozna strukturo vesoljne in krajevne Cerkve.
- Vsaj enkrat se udeleži mednarodnega srečanja mladih.
- Dejavno sodeluje v življenju župnije in/ali širše.
- Udeleži se mednarodnega srečanja mladih kristjanov.
- Prevzema voditeljsko vlogo v župniji ali širše.
- V javnosti zna odgovarjati na vprašanja glede Cerkve.
- Je dejaven in kritičen član Cerkve.
- Prevzema voditeljsko vlogo v župniji ali širše.

Vsaj enkrat se udeleži duhovnih vaj (poleg birmanskih).

- Duhovne vaje dojema kot priložnost in ne kot prisilo.
- Na duhovnih vajah poglobi svoj odnos z Bogom in doživi lepoto občestva.
- Na duhovnih vajah poglobi svoj odnos z Bogom in se opolnomoči za vsakdanje življenje.
- Poišče priložnost za vsaj ene duhovne vaje vsako leto.
- Udeleži se duhovnih vaj v tišini.
- Duhovne vaje razume kot del celostne osebne rasti.

POKLICANOST IN POSLANSTVO

OSNOVNA ŠOLA
(13–15)

SREDNJA ŠOLA (15–19)

FAKULTETA (19–24)

MLAJŠI ODRASLI
(24–29)

Sprejete naloge odgovorno opravi in izpelje do konca.

- | | | | |
|--|---|--|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Zaveda se odgovornosti zase in za druge. - Izvede že načrtovano dejavnost. - Odgovorno opravlja svoje vsakodnevne dolžnosti. - Usposablja se za vodenje skupin. | <ul style="list-style-type: none"> - Razume pomen načrtovanja in organiziranja dejavnosti. - Znotraj načrtovanih dejavnosti je sposoben odgovoriti na nepredvidene dogodke. - Postopno prevzema vedno več odgovornosti v ožjem ali širšem občestvu Cerkve. | <ul style="list-style-type: none"> - Dejavno sodeluje pri organizaciji projekta/dogodka in ga kakovostno vrednoti. - Usposobi se za voditeljsko vlogo. | <ul style="list-style-type: none"> - Svoje odgovornosti pri organizaciji projekta/dogodka zna predajati mlajšim. |
|--|---|--|---|

Odkrije osebne sposobnosti in talente.

- | | | | |
|--|--|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Prepozna svoje močne in šibke točke ter svoje talente. - Dejavno preživlja svoj prosti čas. | <ul style="list-style-type: none"> - Pozna svoje talente, krepki svoje močne točke ter se sooča s svojimi šibkimi točkami. - Spozna elemente ustvarjalnega procesa. - Poišče odraslega osebnega spremljevalca, ki mu pomaga odkrivati sposobnosti in talente. | <ul style="list-style-type: none"> - Na različnih usposabljanjih krepki in razvija svoje talente. - Vodi ustvarjalni proces. - Ima osebnega spremljevalca. | <ul style="list-style-type: none"> - Svoje talente in močne točke učinkovito povezuje s poklicnim življenjem in prostovoljstvom. - Svoji vlogi primerno sodeluje v ustvarjalnem procesu. |
|--|--|---|--|

Poglobli poznavanje moške in ženske narave, spozna teologijo telesa ter živi zdrave odnose med spoloma.

- | | | | |
|---|--|--|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Spoštuje svoje telo in telo drugih. - Pozna osnovne značilnosti moške in ženske narave in spoštuje različnost. | <ul style="list-style-type: none"> - Sprejema in pozitivno vrednoti svoje telo in telo drugih. - Pozna osnove teologije telesa. - Kritično vrednoti odnos sodobne kulture do telesnosti in spolnosti. | <ul style="list-style-type: none"> - Svojega telesa ne malikuje, ga pa neguje. - Pozna razloge za stališče Cerkve glede splava, homoseksualnosti, poroke. - Poglobli znanje o teologiji telesa. | <ul style="list-style-type: none"> - Ima oblikovan življenjski slog, s katerim dejavno skrbi za svoje zdravje in zdravje drugih. - Sprejema odločitev za bodoče življenje v skladu z naukom Cerkve. |
|---|--|--|---|

Sebe razume in sprejme kot celostno bitje (telesno, duševno in duhovno) v luči Kristusa Odrešenika.

- Krepi pozitivno samopodobo.
- V svojem okolju išče pozitivne zglede.
- Ima pozitiven pogled na življenje in se trudi za širjenje svojega obzorja.
- Z zakramentalnim življenjem pogloblja odnos do samega sebe.
- Ima pozitiven pogled na življenje; stvarno presoja svojo okolico.
- Zna povezati svojo osebno izkušnjo vere z vsakdanjim življenjem.
- Ohranja pozitiven pogled na življenje; je konstruktivno kritičen do svoje okolice.
- Pričuje o svoji izkušnji vere, in kako jo živi v vsakdanjem življenju.

Odkriva lastno življenjsko poklicanost in poslanstvo ter sprejme svojo življenjsko odločitev.

- Pozna temeljna življenjska poslanstva.
- Sreča se s pričevalci.
- S pomočjo primernih vzornikov odkriva svojo poklicanost ter se odloča za svoje življenjsko poslanstvo.
- Išče odgovore na svoja vprašanja glede bodočega življenja.
- Pozna svoje življenjsko poslanstvo ter ima oblikovane prioritete na področju osebne in poklicne rasti.
- Ima osebne spremljevalca.
- Živi v skladu s svojim življenjskim poslanstvom.
- Če je že sprejel svojo življenjsko odločitev, jo pogloblja ob osebem spremljevalcu in v primerni skupini.
- Živi svojo življenjsko odločitev.

Na podlagi evangelija se nauči sprejemati osebne odločitve (vsakodnevne in temeljne, npr. šola, poklic, stan).

- Uči se razpoložljivosti.
- Uči se razločevati med pomembnim in manj pomembnim.
- Na podlagi dosedanjih lastnih izkušenj v pogovoru z odraslimi in v molitvi sprejme odločitev za srednjo šolo.
- Sprejme toliko obveznosti, kot jih lahko opravi, na znake izčrpanosti se zna ustrezno odzvati.
- Zna sprejemati odločitve na podlagi tehtnih argumentov.
- Na podlagi dosedanjih lastnih izkušenj v pogovoru z odraslimi in v molitvi sprejme odločitev za študij ali delo.
- Dejavnosti izbira glede na svoje prioritete in zna reči ne.
- Preverja svoje odločitve ter se z dvomi konstruktivno sooča.
- Odgovorno opravlja svoje vsakdanje dolžnosti.
- Molitev mu pomaga vztrajati na zastavljeni poti.
- Razmeji osebno in poklicno življenje.
- Z redno osebno refleksijo vztraja v osebnih odločitvah.
- Odgovorno opravlja svoje delo (ali življenjske naloge).

ŽIVA OBČESTVA

OSNOVNA ŠOLA
(13–15)

SREDNJA ŠOLA (15–19)

FAKULTETA (19–24)

MLAJŠI ODRASLI
(24–29)

Je član malega občestva ali druge organizirane skupine v Cerкви, v kateri prevzame odgovornost.

- | | | | |
|--|--|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Pridobi izkušnjo timskega dela. - V malem občestvu se uči deliti izkušnjo vere. - Pridobi izkušnjo neformalnega usposabljanja. | <ul style="list-style-type: none"> - Ima izkušnjo timskega dela kot dejaven član tima. - Glede na svoje sposobnosti in talente prevzema ustrezne odgovornosti. - Samoiniciativno se udeleži neformalnega usposabljanja. | <ul style="list-style-type: none"> - Zaveda se svoje vloge v timu, ki ga oblikuje za prevzemanje odgovornejših vlog. - Nenehno se neformalno usposablja ter pridobljeno znanje prenaša v življenje. | <ul style="list-style-type: none"> - Rešuje konflikte in prevzame vodstveno vlogo v timu. - Neformalno pridobljeno znanje povezuje s poklicnim in osebnim življenjem. |
|--|--|---|---|

Udeleži se narodnega ali mednarodnega katoliškega srečanja ali romanja za mlade.

- | | | | |
|--|--|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Ima izkušnjo dogodka izven župnije, namenjenega krepitevi osebne vere. | <ul style="list-style-type: none"> - Na narodnem srečanju mladih izkusi raznolikost Cerkve. | <ul style="list-style-type: none"> - Izkušnja vesoljne Cerkve ga opolnomoči za življenje dejavnega katoličana. - Na podlagi izkušnje mednarodnega srečanja razume pomen ekumenizma. | <ul style="list-style-type: none"> - Izkušnja vesoljne Cerkve ga opolnomoči za življenje dejavnega katoličana. - Na podlagi izkušnje mednarodnega srečanja pomaga pri razumevanju ekumenizma mlajšim. |
|--|--|---|---|

Živi iskrene odnose, prežete z duhom Jezusa Kristusa.

- | | | | |
|--|--|--|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Vključen je v skupino, v kateri duhovno raste. - V skupini (in/ali družini) se uči spoštovanja, poslušanja, podelitve izkušnje. - Skrbi za lepe medsebojne odnose. | <ul style="list-style-type: none"> - Zavestno razvija in krepi socialno mrežo. - Z drugimi se uči živeti vsakdanje življenje ob zgledu Jezusa Kristusa. - Skupina oziroma drugi mu pomagajo pri osebni rasti. | <ul style="list-style-type: none"> - Vzpostavljene ima trdne in vzajemne odnose v socialni mreži, ki jo razvija v skladu s svojimi cilji in zgledom evangelija. | <ul style="list-style-type: none"> - Njegova socialna mreža temelji na kakovostnih odnosih in življenjski odločitvi ter jo stalno preverja s pogledom vere. |
|--|--|--|--|

SOČUTJE IN PRAVIČNOST

OSNOVNA ŠOLA (13–15)

SREDNJA ŠOLA (15–19)

FAKULTETA (19–24)

MLAJŠI ODRASLI (24–29)

Poglobi znanje družbenega nauka Cerkev.

- | | | | |
|---|---|--|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Spoznava državo in družbo. - Razume vlogo Cerkev v družbi. | <ul style="list-style-type: none"> - Redno se udeležuje volitev, o aktualni problematiki ustvari svoje mnenje. - Pozna osnove družbenega nauka Cerkev (<i>Docat</i>). | <ul style="list-style-type: none"> - Pozna družbeni nauk Cerkev (<i>Docat</i>). - Ob perečih vprašanjih družbe zna poiskati odgovore v nauku Cerkev in jih deliti z drugimi. | <ul style="list-style-type: none"> - V skladu s svojim poslanstvom živi dejavno odgovorno družbeno življenje. |
|---|---|--|--|

Spozna razlago telesnih in duhovnih del usmiljenja in jih uresničuje.

- | | | | |
|--|--|---|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Pozna telesna in duhovna dela usmiljenja. - V svojem okolju ima izkušnjo dejanj usmiljenja do pomoči potrebnih. | <ul style="list-style-type: none"> - Vključen je v karitativno ali podobno skupino. - Pomaga pomoči potrebnim. | <ul style="list-style-type: none"> - Vidi sodobne oblike uboštva in se nanje ustvarjalno odziva. | <ul style="list-style-type: none"> - Po svojih zmognostih prevzema odgovornost za pomoč v karitativnih skupinah ali ustanovah. - Pripravljen je deliti svoj čas in denar za uboge. |
|--|--|---|--|

Pozna upravljanje z materialnimi dobrinami.

- | | | | |
|--|---|--|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Odloči se za dobrodelno dejanje. - Pozna upravljanje z materialnimi dobrinami v Cerkvi. | <ul style="list-style-type: none"> - Deluje v skladu s svojimi finančnimi zmognostmi in jih dolgoročno načrtuje. - Ima svoj prostor za ustvarjalnost in učenje iz napak. - Med vrstniki razlaga upravljanje z materialnimi dobrinami v Cerkvi. | <ul style="list-style-type: none"> - Samostojno ravna s časom in denarjem. - Zna pošteno pridobivati denar. - Pri delu uživa in raste ter ne stagnira. - Po svojih močeh skrbi za skupnost Cerkev. | <ul style="list-style-type: none"> - Osebne sreče ne pogojuje z materialnimi dobrinami. - Za doseganje življenjskih ciljev optimalno izkorišča pridobljene vire. - S svojimi darovi skrbi za skupnost Cerkev. |
|--|---|--|--|

Pridobi izkušnjo prostovoljskega dela v krajevni Cerkvi in pozna njegov pomen pri skrbi za skupno dobro in oznanjevanje evangelija.

- | | | | |
|--|--|--|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Sodeluje vsaj pri eni dejavnosti na župniji, ki ni verouk. - Ima izkušnjo prostovoljskega dela. | <ul style="list-style-type: none"> - Dejavno se vključuje v strukturo in dejavnosti krajevne Cerkev. - Ima kontinuirano prostovoljsko izkušnjo v skupini mladih. | <ul style="list-style-type: none"> - Ima prostovoljsko izkušnjo v skupini mladih na regionalni/nacionalni/mednarodni ravni. | <ul style="list-style-type: none"> - Je prostovoljec ali vodi skupino prostovoljcev. - Zaveda se odgovornosti za življenje skupnosti. |
|--|--|--|---|

ODPUŠČANJE IN SPRAVA

OSNOVNA ŠOLA (13–15)

SREDNJA ŠOLA (15–19)

FAKULTETA (19–24)

MLAJŠI ODRASLI
(24–29)

Razume evangeljsko sporočilo Božjega odpuščanja človeku ter vabilo k medsebojnemu odpuščanju.

- | | | | |
|---|--|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Prizna svoje napake. - Zaveda se, da kljub napočnim dejanjem Bog ljubi vsakega človeka. - Ima izkušnjo osebne spovedi. - Razume, da smo ljudje zmotljivi. - V svojem okolju odpušča in vabi k odpuščanju. | <ul style="list-style-type: none"> - Trudi se odpuščati sebi in drugim. - Redno prejema zakrament sprave. - Z zglodom in besedo pomagati razreševati konflikte. | <ul style="list-style-type: none"> - Upa si prositi za odpuščanje. - Odpušča drugim. - Z zglodom in besedo pomaga razreševati konflikte. | <ul style="list-style-type: none"> - Z zglodom in besedo pomaga razreševati konflikte. |
|---|--|---|---|

Gradi poštene medsebojne odnose ter zavrača in preprečuje odnose izkoriščanja.

- | | | | |
|--|--|---|---|
| <ul style="list-style-type: none"> - Trudi se za iskrenost in spoštovanje. - Dejavno se zavzame za vsakogar, ki trpi po krivici. | <ul style="list-style-type: none"> - Samoiniciativno deli svoja razmišljanja, občutja, dvome in vprašanja. - Spodbuja k iskrenosti, pravičnosti in je zgled. | <ul style="list-style-type: none"> - V skupini kritično preverja svoje misli, prepričanja in nazore ter oblikuje svoje mnenje. - Opozori na krivice v svojem okolju in družbi. - Podpira vsa prizadevanja za pravičnost. | <ul style="list-style-type: none"> - Na ustrezen način zna izražati svoje misli, prepričanja, nazore. - Drugim je zgled v spoštovanju in pravičnosti. |
|--|--|---|---|

Konflikte je sposoben razreševati v duhu bratstva.

- | | | | |
|--|---|--|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Prepozna svojo vlogo v konfliktu in je pripravljen prevzeti odgovornost. | <ul style="list-style-type: none"> - Od konfliktov ne pobegne, ampak se z njimi sooči. | <ul style="list-style-type: none"> - Pozna različne načine reševanja konfliktov. - Pomaga razreševati konflikte. | <ul style="list-style-type: none"> - Sposoben je moderacije pri reševanju konfliktov. |
|--|---|--|--|

Moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje.

- | | | | |
|--|--|--|--|
| <ul style="list-style-type: none"> - Razume pomen molitve za druge ter za razumevanje in mir v svetu. | <ul style="list-style-type: none"> - V osebni odnosu z Bogom prosi za dobre odnose z drugimi. | <ul style="list-style-type: none"> - V osebni odnosu z Bogom moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje. | <ul style="list-style-type: none"> - Molitev za mir in spoštovanje je del vsakdanjika. - V svojem okolju pričuje za evangelij. |
|--|--|--|--|

Konkretizacija ciljev glede na namen katehetskega načrta – ODRASLI

Če je odrasel katehiziranec tudi član družine, spodaj navedene cilje uskladimo s cilji za družino.

K IZVIROM

Poglobli poznavanje in razumevanje Svetega pisma in KKC.

- Samostojno bere Sveto pismo in v njegovi luči presoja situacije in dogodke.
- Odgovore na življenjska vprašanja zna poiskati tako v Svetem pismu kot v KKC.
- Na osnovi Svetega pisma in KKC razločuje med ponodbami sodobnega sveta.
- Če je mogoče, je vključen v svetopisemsko ali drugo skupino, ki se srečuje z Božjo besedo.
- Udeležuje se versko-izobraževalnih srečanj v okviru Katoliške cerkve, kjer se seznanja s cerkvenim naukom.
- Sposoben je javno vstopati v pogovoru o temah Svetega pisma in življenja iz vere.

Redno moli na sebi lasten način.

- Molitev vključuje v vsakdanji urnik.
- V molitvi se povezuje s skupnostjo ter z njo deli svoje prošnje in zahvale Bogu.
- Svojo osebno molitev povezuje z molitvijo občestva, ki mu pripada (družina, redovna skupnost, svetopisemska skupina, gibanje ipd.).
- Občasno se intenzivneje posveti molitvi in pogovoru z Bogom (duhovne vaje ipd.).
- Po možnosti ima osebne duhovne spremljevalca.

Dejavno se vključuje v molitev in obhajanje zakramentov znotraj občestva.

- Redno sodeluje pri sveti maši v svojem občestvu.
- Živi redno zakramentalno življenje.
- Tudi druge spodbuja k dejavnejšemu sodelovanju pri zakramentalnem življenju.

Dodatno poglobli znanje o Cerкви (ustanovi), spozna ureditev vesoljne in krajevne Cerkve ter z lastno izkušnjo odkriva resnično življenje Cerkve in oblikuje lastno konstruktivno kritično stališče.

- Izkazuje zanimanje za življenje vesoljne in krajevne Cerkve.
- Vključuje se v življenje in delovanje Cerkve, pripravljen je sprejeti eno izmed služb v svojem občestvu.
- Spremlja medije, ki poročajo o vesoljni in krajevni Cerкви, ter po možnosti v njih tudi sam dejavno sodeluje.
- Težave Cerkve presoja kritično, a razsodno.

Zavzet je za poglobljeno poznavanje vere in odklanja vsakršno malikovanje (razne zvrsti new aga).

- Ima izoblikovan osebni odnos do vere Cerkve in sprejema učenje Cerkve na etičnem in moralnem področju.
- Pri izražanju svoje vere upošteva tradicijo, nauk in priporočila Cerkve.
- Različne novodobne duhovne tokove presoja v sozvočju s cerkvenim naukom in pogledom.
- Goji kritičen odnos do skupin in duhovnih tokov, ki jih Cerkev zavrača.
- Išče globlje in lastne razloge za odklanjanje teh novodobnih praks.

Zna presojati lastne življenjske izkušnje v luči Svetega pisma in zakramentalnega življenja, občestvene in osebne molitve, KKC ter izročila Cerkve.

- Dogodke v svojem življenju prepozna v luči vere.
- Ob življenjskih dogodkih in o njih se pogovarja z Bogom – ga slavi, se mu zahvaljuje, prosi, se mu pritožuje.
- Svoje življenjske izkušnje v luči vere je pripravljen deliti z drugimi verniki.

Letno se udeleži duhovne obnove ali izobraževalnega srečanja znotraj Cerkve.

- Letno se udeleži duhovne obnove ali izobraževalnega srečanja znotraj Cerkve.
- Pripravljen je predlagati vsebinske poudarke za duhovna srečanja.

POKLICANOST IN POSLANSTVO

V konkretnih življenjskih okoliščinah pričuje kot kristjan.

- Zvesto in pokončno živi svojo poklicanost.
- Goji kritičen odnos do tokov in dejavnosti, ki so v nasprotju z vero Cerkve.
- Izkazuje sočutje in pomoč bližnjim v preizkušnjah in stiskah.
- Kadar je potrebno, tudi javno izpostavi svoja duhovna in etična stališča ter jih zna utemeljiti.

V luči krščanskega pogleda na človeka prepozna svojo osebno življenjsko poklicanost.

- Zaveda se, da je življenje prejel kot dar.
- Svojo življenjsko poklicanost odkriva in živi s pomočjo zakramenta sprave, duhovnega spremljanja, molitve.
- Svoje življenje zna presojati v luči Božje ljubezni.
- V preizkušnjah se z zaupanjem izroča Bogu.

S svojim življenjem razodeva, da ga je Kristus odrešil.

- Veseli se življenja in se trudi presegati pesimizem, tudi ko ga zadevajo nadloge.
- Hvaležen je za svojo življenjsko poklicanost.
- V zakonu je zvest, živi odprtost življenju; v celibatu goji izpolnjeno in Kristusu predano življenje.
- V preizkušnjah ali boleznih si prizadeva sprejeti Očetovo voljo.
- Sodeluje pri ohranjanju znamenj, ki pričujejo o vlogi Kristusa v zgodovini naroda.

Po svojih sposobnostih in usposobljenosti odgovorno in ustvarjalno sodeluje v ožji in širši skupnosti.

- Vključuje se v družbo in jo dejavno soustvarja – tudi izven svoje cerkvene skupnosti.
- Z uporabo svojih talentov služi skupnosti, v kateri živi, in misijonarsko pričuje za Kristusa.
- Vključen je v katero od dejavnosti v svojem občestvu.
- Rad in zavzeto stoji ob strani mlajšim in jih dobrohotno spremlja na poti odločanja.

ŽIVA OBČESTVA

Je član malega občestva, v katerem oblikuje medsebojne krščanske odnose.

- Vključuje se v manjše skupine – svetopisemsko, zakonsko, združenje ali gibanje ipd. v svojem občestvu.
- Ni izključujoč v odnosu do drugih skupin, ampak se zaveda pomena misli: »Različni so milostni darovi, Duh pa je isti« (1 Kor 12,4).
- Kot član manjšega občestva dejavno živi tudi vključenost v širše občestvo – župnijo, krajevno in vesoljno Cerkev itd.
- V svoje malo občestvo je sposoben privabiti tudi druge.

Udeleži se množičnega verskega dogodka krajevne ali vesoljne Cerkve, primernega svojemu stanu.

- Udeleži se priložnostnega dogodka, npr. obiska svetega očeta, pastoralnega dne krajevne Cerkve, romanja mladih ipd.
- Občasno se udeležuje različnih romanj.

V občestvu prevzema odgovornosti in naloge glede na svojo poklicanost in sposobnosti.

- Zavzema se za delovanje določene manjše skupine (zakonske, molitvene, svetopisemske, gibanja ali združenja, pevskega zbora ipd.).
- Pripravljen je prevzeti konkretne naloge glede na svojo poklicanost in sposobnosti.

SOČUTJE IN PRAVIČNOST

Pozna družbeni nauk Cerkve.

- Izkazuje zanimanje za družbeni nauk Cerkve.
- Spremlja medije, ki poročajo o stališčih vesoljne in krajevne Cerkve do aktualnih družbenih izzivov, ter v njih po možnosti tudi sam dejavno sodeluje.
- V socialnih omrežjih je sposoben izraziti svojo pripadnost Cerkvi in njeni zavzetosti za socialno pravičnost.

Presoja različne vidike življenja družbe v luči evangelija in družbenega nauka Cerkve ter išče možnosti, kako lahko kot kristjan sooblikuje družbo.

- Pozoren je na dogajanje v družbi, se odziva na krivice in v svojem osebem življenju ravna v skladu z evangelijem.
- V cerkvenem občestvu in izven njega se kritično pogovarja o družbenem dogajanju.
- Svoje drže zna utemeljiti in je pripravljen o tem tudi pričevati.
- Ne izogiba se dejavnim vlogam v družbi, pri čemer ravna v skladu s cerkvenim naukom in svojo vestjo.

Je solidaren do revnih in na družbeni rob odrinjenih.

- Del svojih dohodkov redno nameni ubogim.
- Daje miloščino.
- Kolikor je mogoče glede na njegovo poklicanost, se dejavno vključuje v pomoč ubogim – deluje v karitativnih ustanovah.
- Deluje vzgojno v odnosu do otrok in mladih, ko gre za skrb za uboge in družbeno odrinjene.

ODPUŠČANJE IN SPRAVA

Živi evangeljsko sporočilo Božjega odpuščanja človeku ter vabilo k medsebojnemu odpuščanju.

- Trudi se za odprtost in goji duha odpuščanja do sebe in drugih.
- Upa si biti ranljiv, zaveda se svojih napak in grehov ter živi v zavesti, da je bilo njemu odpuščeno.

Gradi poštene medsebojne odnose ter zavrača in preprečuje odnose izkoriščanja, zlasti med različnimi družbenimi razredi.

- Dejavno nasprotuje krivičnemu izkoriščanju.
- Kolikor je v njegovi pristojnosti, v delovnem okolju in širši družbi gradi pravične družbene odnose.

Zavestno goji pozitivno komunikacijo in se usposablja zanjo v svoji ožji okolici – družini, na delovnem mestu, v družbi.

- V odnosu do drugih kaže veselje in spoštovanje.
- V opravljanjih in razpravah, ki spodbujajo črnogledost, ne sodeluje.
- Kadar je potrebno, »pove razlog svojega upanja« (1 Pt 3,15).
- Sodeluje pri javnih pobudah, kot so npr. športna društva, kulturna, gasilska itd., in v njih pričuje o krščanskem optimizmu.

V svojem osebnem in družbenem življenju je sposoben odpuščati in sprejeti odpuščanje ter živeti v spravi.

- Sam prosi za odpuščanje druge.
- Redno uporablja besede »prosim, hvala, oprosti«.

Moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje ter za spravo v narodu.

- Moli za domovino.
- Goji narodno in kulturno dediščino, ki nas povezuje.
- Udeležuje se skupnih molitev.

Splošni cilji

DRUŽINA

ŽIVLJENJE V KRISTUSU

- človeška skupnost:
 - vprašanje ločitve, povezava z zakramenti ...
 - učenje dialoga, kultura pogovora, sposobnost za reševanje konfliktov

CERKVENO LETO

- vsebine, ki odgovarjajo specifičnim ciljem

MOLITEV

- Oče naš
- KKC

LITURGIJA IN ZAKRAMENTI

- sedem zakramentov
- mistagogija krsta, obhajila, zakona

VEROIZPOVED

- občestvo
- praznovanje različnosti
- praznovanje

DRUGO

- vsebine, povezane s poudarki aktualnega pastoralnega leta

OTROCI

ŽIVLJENJE V KRISTUSU

- spoznavanje Jezusa Kristusa in njegovega življenja
- vest
- greh
- družina
- 10 zapovedi

CERKVENO LETO

- občestvo
- praznovanje različnosti
- praznovanje

MOLITEV

- uvajanje v molitveno življenje
- spoznavanje ter učenje prvih osnovnih molitvenih obrazcev

LITURGIJA IN ZAKRAMENTI

- uvajanje v prejem svete spovedi
- uvajanje v prejem svete evharistije
- uvajanje v prejem svete birme

VEROIZPOVED

- verujem v Boga Očeta
- verujem v Jezusa Kristusa
- verujem v Svetega Duha
- verujem v občestvo Cerkev in večno življenje
- verujem v odpuščanje grehov

DRUGO

- vsebine, povezane s poudarki aktualnega pastoralnega leta

DRUŽINA

	SPLOŠNI CILJI
K IZVIROM	<ul style="list-style-type: none"> • Člani se skupaj pogovarjajo o KKC, Svetem pismu in drugih besedilih, ki pomagajo pri rasti v veri. • Skrbi za skupno družinsko molitev in obhajanje zakramentov. • Družinske navade in običaje poveže z vero in verskimi običaji. • Letno se udeleži duhovne obnove ali drugega podobnega srečanja, namenjenega družini.
POKLICANOST IN POSLANSTVO	<ul style="list-style-type: none"> • Goji pozitiven odnos (veselje) do življenja in se zaveda, da je življenje Božji dar. • Spoštuje življenje od spočetja do naravne smrti. • Postaja prostor za odkrivanje Božjega pogleda na človeka in njegovo telo. • Zaveda se, da je prva in osnovna celica Cerkve, pozna svojo vlogo pri prenosu vere in jo uresničuje. • Ceni duhovne poklice, moli zanje in do njih goji odprtost. • Z javnim izražanjem svoje vere deluje misijonarsko.
ŽIVA OBČESTVA	<ul style="list-style-type: none"> • Povezuje se z drugimi vernimi družinami in ustvarja mala občestva v župniji. • Vzame si čas za praznovanje. • Zavestno goji vrednoto zvestobe dani besedi (sozakoncu in v vseh drugih odnosih). • Ceni različnost drugega kot daru, ki skupnost bogati in vzgaja za neagresivno komunikacijo. • Udeleži se množičnega verskega dogodka krajevne ali vesoljne Cerkve, namenjenega družinam. • Prevzema odgovornosti za skupno župnijsko življenje.
SOČUTJE IN PRAVIČNOST	<ul style="list-style-type: none"> • Pozna učenje Cerkve o pravicah in dolžnostih družine v družbi in Cerkvi. • Spodbuja držo hvaležnosti za prejete dobrine (evharistija). • Skrbi za dobre odnose s sosedi in goji duha hvaležnosti. • Vključuje se v dobrodelne akcije in udejanja družbeni nauk Cerkve. • Živi solidarnost in deli materialne ter duhovne dobrine v korist potrebnih.
ODPUŠČANJE IN SPRAVA	<ul style="list-style-type: none"> • Živi evangeljsko sporočilo Božjega odpuščanja človeku ter vabilo k medsebojnemu odpuščanju. • Uči se odprtosti do drugih. • Uči se umetnosti soočanja s konflikti ter jih učinkovito razrešuje po vzoru evangelija. • Trudi se za sprejemanje svoje lastne ranjenosti in ranjenosti njenih članov zaradi življenja, ki ni v skladu s svetim zakonom. • Skupaj moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje. • Navdihuje se ob zgledu slovenskih svetniških likov.

OTROCI

	SPLOŠNI CILJI
K IZVIROM	<ul style="list-style-type: none"> • Spozna vsebino Svetega pisma in glavno vsebino KKC ter se uvaja v držo poslušanja Božje besede. • Pozna molitvene obrazce. • Ima izkušnjo različnih oblik osebne in skupne molitve, ki poteka s pomočjo obrazcev in tudi spontano. Razume pomen zakramentov uvajanja in spovedi v življenju kristjana. • Prejme zakramente uvajanja. • Redno obhaja zakramenta spovedi in obhajila. • Sodeluje pri nedeljskih svetih mašah in pridobi izkušnjo obhajanja evharistije v malem občestvu. • Spozna nastanek in zgodovino Cerkve. • Pozna in obhaja praznike (ter godove) cerkvenega leta. • V obdobju osnovne šole se vsaj enkrat udeleži ene od oblik duhovne poglobitve izven domače župnije.
POKLICANOST IN POSLANSTVO	<ul style="list-style-type: none"> • Pozna svoje vsakdanje dolžnosti, jih vestno opravlja ter jih razume kot poslanstvo, ki mu ga je zaupal Bog. • Odkrije svoje sposobnosti in talente ter v njih prepozna Božje darove. • Veseli se svoje ustvarjenosti kot deklet/fant. • Iz spoznanja svojih sposobnosti odkriva konkretne možnosti, kako lahko dejavno sodeluje pri delu za pomoč bližjemu in za boljši svet. • Sreča se z zgledi oseb, ki so uresničile različne oblike poklicanosti (zakonci, samski, duhovni poklici).
ŽIVA OBČESTVA	<ul style="list-style-type: none"> • Izkusi povezanost z občestvom, župnijo in celotno Cerkvijo. • Vključen je v cerkveno občestvo ali skupino, širšo od družine. • V malem občestvu se udeleži župnijske dejavnosti izven kateheze ter tako izkusi povezanost z občestvom župnijo in s celotno Cerkvijo. • V skupini živi občestvene odnose v duhu blagrov oz. govora na gori (Mt 5,3–11).
SOČUTJE IN PRAVIČNOST	<ul style="list-style-type: none"> • Spozna temeljne vsebine družbenega nauka Cerkve. • Spoznava in spoštuje drugačnost drugih ljudi in razume, da smo vsi otroci istega nebeškega Očeta. • Sodeluje pri dobrodelnih akcijah v Cerkvi ali širši družbi.
ODPUŠČANJE IN SPRAVA	<ul style="list-style-type: none"> • Spozna Boga kot Očeta, ki brezpogojno odpušča. • Uči se medsebojnega spoštovanja ter življenja v miru in slogi. • Moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje.

MLADI

SPLOŠNI CILJI	
K IZVIROM	<ul style="list-style-type: none"> • Poglobi poznavanje Svetega pisma in molitev ob njem ter svoje življenje vrednoti v luči Božje besede. • Poglobi poznavanje KKC in ob njem išče odgovore na mladostne izzive. • Nauči se učiti iz življenjskih izkušenj in v njih prepozna Božje delovanje. • Spozna in preizkusi različne načine molitve. • Izbere način molitve, ki mu omogoča osebni odnos z Bogom. • Redno obhaja zakramente, pogloblja njihovo razumevanje in živi iz njih. • Poglobi znanje o Cerkv (ustanovi), spozna ureditev vesoljne in krajevne Cerkve ter z lastno izkušnjo odkriva realno življenje Cerkve. • Vsaj enkrat se udeleži duhovnih vaj (poleg birmanskih).
POKLICANOST IN POSLANSTVO	<ul style="list-style-type: none"> • Sprejete naloge odgovorno opravi in izpelje do konca. • Odkrije osebne sposobnosti in talente. • Poglobi poznavanje moške in ženske narave, spozna teologijo telesa ter živi zdrave krščanske odnose med spoloma. • Sebe razume in sprejme kot celostno bitje (telesno, duševno in duhovno) v luči Kristusa Odrešenika. • Odkriva lastno življenjsko poklicanost in poslanstvo ter sprejme svojo življenjsko odločitev. • Na podlagi evangelija se nauči sprejemati osebne odločitve (vsakodnevne in temeljne, npr. šola, poklic, stan).
ŽIVA OBČESTVA	<ul style="list-style-type: none"> • Je član malega občestva ali druge organizirane skupine v Cerkv, v kateri prevzame odgovornost. • Udeleži se narodnega ali mednarodnega katoliškega srečanja ali romanja za mlade. • Živi iskrene odnose, prežete z duhom Jezusa Kristusa.
SOČUTJE IN PRAVIČNOST	<ul style="list-style-type: none"> • Poglobi znanje družbenega nauka Cerkve. • Spozna razlago telesnih in duhovnih del usmiljenja in jih uresničuje. • Pozna upravljanje z materialnimi dobrinami. • Pridobi izkušnjo prostovoljskega dela v krajevni Cerkv in pozna njegov pomen pri skrbi za skupno dobro in oznanjevanje evangelija.
ODPUŠČANJE IN SPRAVA	<ul style="list-style-type: none"> • Razume evangeljsko sporočilo Božjega odpuščanja človeku ter vabilo k medsebojnemu odpuščanju. • Gradi poštene medsebojne odnose ter zavrača in preprečuje odnose izkoriščanja. • Konflikte je spodoben razreševati v duhu bratstva. • Moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje.

ODRASLI

SPLOŠNI CILJI	
K IZVIROM	<ul style="list-style-type: none"> • Poglobi poznavanje in razumevanje Svetega pisma in KKC. • Redno moli na sebi lasten način. • Dejavno se vključuje v molitev in obhajanje zakramentov znotraj občestva. • Dodatno poglobi znanje o Cerkv (ustanovi), spozna ureditev vesoljne in krajevne Cerkve ter z lastno izkušnjo odkriva realno življenje Cerkve in oblikuje lastno konstruktivno kritično stališče. • Zavzet je za poglobljeno poznavanje vere in odklanja vsakršno malikovanje (razne zvrsti new aga). • Zna presojati lastne življenjske izkušnje v luči Svetega pisma in zakramentalnega življenja, občestvene in osebne molitve, KKC ter izročila Cerkve. • Letno se udeleži duhovne obnove ali izobraževalnega srečanja znotraj Cerkve.
POKLICANOST IN POSLANSTVO	<ul style="list-style-type: none"> • V konkretnih življenjskih okoliščinah deluje kot pokončen kristjan. • V luči krščanskega pogleda na človeka prepozna in živi svojo osebno življenjsko poklicanost. • S svojim življenjem razodeva, da ga je Kristus odrešil, in v sebi goji živ misijonarski čut. • Po svojih sposobnostih in usposobljenosti odgovorno in ustvarjalno sodeluje v različnih družbenih okoljih.
ŽIVA OBČESTVA	<ul style="list-style-type: none"> • Je član malega občestva, v katerem oblikuje medsebojne krščanske odnose. • Udeleži se množičnega verskega dogodka krajevne ali vesoljne Cerkve, primernega svojemu stanu. • V občestvu prevzema odgovornosti in naloge glede na svojo poklicanost in sposobnosti.
SOČUTJE IN PRAVIČNOST	<ul style="list-style-type: none"> • Pozna družbeni nauk Cerkve in se v skladu z njim odziva na neustrezne razmere v družbi. • Presoja različne vidike življenja družbe v luči evangelija in družbenega nauka Cerkve ter išče možnosti, kako lahko kot kristjan sooblikuje družbo. • Je solidaren do revnih in ubogih.
ODPUŠČANJE IN SPRAVA	<ul style="list-style-type: none"> • Živi evangeljsko sporočilo Božjega odpuščanja človeku ter vabilo k medsebojnemu odpuščanju. • Gradi poštene medsebojne odnose ter zavrača in preprečuje odnose izkoriščanja, zlasti med različnimi družbenimi razredi. • Zavestno goji pozitivno komunikacijo in se usposablja zanjo v svoji ožji okolici – družini, na delovnem mestu, v družbi. • V svojem osebnem in družbenem življenju je sposoben odpuščati in sprejeti odpuščanje ter živeti v spravi. • Moli za medsebojno sprejemanje in razumevanje ter za spravo v narodu.

MLADI**ŽIVLJENJE V KRISTUSU**

- odnos do življenja
- Božji pogled na človeka (bogopodobnost, življenje kot dar ...)
- odkrivanje poslanstva
- uresničenost kot vse večja podobnost Kristusu
- svoboda
- teologija telesa

CERKVENO LETO

- vsebine, ki odgovarjajo specifičnim ciljem

MOLITEV

- molitev v krščanskem življenju
- osebni odnos z Bogom
- duhovne vaje
- graditev in oblikovanje občestva

LITURGIJA IN ZAKRAMENTI

- velikonočna skrivnost
- evharistija (mistagoški pristop: pomagati ubesediti in razumeti evharistijo, zgradba in sestava svete maše)
- uvajanje v molitev češčenja in meditacije

VEROIZPOVED

- izpovedovanje vere v Boga
- apostolska veroizpoved
- razlaga posameznih členov in njihova povezava z življenjem
- kaj je vera

DRUGO

- vsebine, povezane s poudarki aktualnega pastoralnega leta
- daljna priprava na življenjsko odločitev stanu (zakon, duhovni poklic, samskost)

ODRASLI**ŽIVLJENJE V KRISTUSU**

- zapovedi
- dostojanstvo človeka
 - pot življenja – zapovedi
 - ali je še vredno živeti

CERKVENO LETO

- vsebine, ki odgovarjajo specifičnim ciljem

MOLITEV

- Oče naš
- molitev v krščanskem življenju
 - »pridi k nam tvoje kraljestvo« – vidik politike, ekonomije
 - »zgodí se tvoja volja« – težke situacije

LITURGIJA IN ZAKRAMENTI

- zakramentali
- zakramenti
- velikonočna skrivnost

VEROIZPOVED

- človek izpoveduje vero v Boga
 - vera v enega Boga
 - kaj človek izpoveduje

DRUGO

- vsebine, povezane s poudarki aktualnega pastoralnega leta

OSEBE S POSEBNIMI POTREBAMI

V skrbi za čim boljšo vključitev oseb s posebnimi potrebami v katehezo se zavedamo, da te osebe potrebujejo posebno skrb Cerkve za njim primerno oznanjevanje. Pri tem upoštevamo cilje za njihovo starostno obdobje, ki jih prilagodimo posamezni osebi ali skupini oseb glede na specifične primanjkljaje.